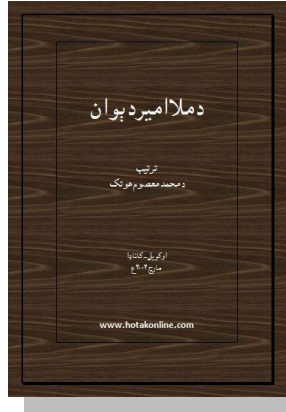

دملا امیردپوان

ترتیب
دمحمد معصوم هوتک

اوکویل-کاناڈا

مارچ ۲۰۰۲ع

Ketabton.com
www.hotakonline.com

ملا امير او دپوان يې

دملا امير د دپوان دغه نسخه، چې ماد چاپ له پاره تياره كړه، ماته د ۱۳۲۵ ش كال په سر كې په كندهار كې لاس ته راغله او تركتولو وروسته يې راته څرگنده سوه چې دانسخه دارواښاد حاجي دوست محمد پرېڅ له كتب خانې راوتلې وه^۱. حاجي صاحب مرحوم پخپل قلم ځای ځای د شاعر نوم دنوموړي خطي نسخې پرځنډو كښلې و^۲.

دملا امير دپوان دحجم له مخې وړو كې دپوان دئ او (۸۰) غزلي او نظمو نه لري خودالفېي دټولو پټيو غزلي پكښې سته. دپای پاني يې د (ياء) ردیف ته رسېدلې دي خو څو پاني يې كڼو دي. مادانسخه تر موندلو څو مياشتې وروسته دزېري په جريده (د ۱۳۲۵ ش كال ۹ - ۱۰ گڼه) كې معرفي كړه او دهغې ليكنې لنډيز دلته مكرر رانقلوم:

^۱ حاجي دوست محمد پرېڅ دسراج الملت والدين امير حبيب الله خان دپاچهۍ په دوهم كال (۱۲۸۲ ش) په كندهار كې زېږېدلی او دظاهرشاه دپاچهۍ په شپږدېرشم كال (۱۳۴۸ ش) په كندهار كې وفات او پخپله پلرنۍ هديره كې ښخ دئ. پلار يې قيام الدين خان اونيکه يې محمد يوسف اخوندزاده نومېدی. دحاجي دوست محمد پرېڅ پېشه سوداگري وه او دڅورلسمې هجري شمسي پېړۍ په دېرشمو كلونو كې يې د كندهار د شاه بازار په ختيځه راسه كې دپونبلي چارو شمال ته د خارجي بوټونو پلورنځی درلود. حاجي صاحب په پښتو ژبه د نثر په برخه كې قلم چلاوه او يوه غني كتابخانه يې درلوده چې د پښتو وپارسي و عربي ژبو خطي نوادر يې پكښې خوندي كړي وو. دده كتابتون په كندهار كې دارواښاد محمد حليم سلېمي (۱۳۸۴ ش مړ) تركتابتون وروسته دخطي نسخو د كيفيت او كميت له دركه مشهوره كتابخانه وه. دبايزيدروښان نوې موندل سوې رساله، چې دعلم درسا لې په نامه په ۱۳۲۴ ش كال دارواښاد سرمحقق دوست شينواري په سريزه او سمون په كابل كې خپره سوه، دحاجي دوست محمد پرېڅ له كتابتون څخه راوتلې وه. دحاجي دوست محمد پرېڅ زوی نور احمد پرېڅ هم دپښتو ژبې ليكوال او دطالع افغان اخبار پر كاره همكارو. نور احمد پرېڅ په ځوانۍ كې مړ سو (دی بايد له ارواښاد پوهاند ډاکټر نور احمد پرېڅ سره مغالطه نه سي).

^۲ زه (هوتک) د نوموړي ليک دده د کتابتون دنورونسخود کتلوله خاطره پېژنم اوزماپه کتابتون كې دحاجي دوست محمد پرېڅ په قلم داخوند دروېزه دمخزن الاسلام ځيني برخي سته چې دخپل کتابتون ديوې نسخې اودارواښاد سلېمي د کتابتون دکومي نسخې تر مقابله کولو وروسته يې ياداښت كړي دي. دحاجي صاحب مرحوم ليک په نسبتاً ښکلو خطونو كې راتلای سي.

د ملا امیر دیوان

ملا امیر د خور لسمي هجري قمري پېړۍ په سرکي په کندهارکي يوله هغو شاعرانو څخه و ، چي مردف دېوان يې درلود او شعرونه يې دخلکو خولوته لوېدلې وو . هسي خوپه پښتنو شاعرانو کي مـورـد (امير) او (امير محمد) په نامه څوتنه پېژنو ، خوپياوړي محقق پوهاند عبدالشکور رشاد د پښتانه شعراء په دريم ټوک (۸۲۷ مخ) کي د امير په نامه يوشاعر معرفي کړی دئ ، چي زموږ تریبـحـث لاندي ملا امير سره يې ځيني گډه وجوهات سته . دی ليکي :^۳ امير په خټه پوپلزی و ، د کندهار د تلوکان^۳ په کلي او سپده دده د پښتو مردف دېوان شته او د پارسو او عربي دېوانونو د لرلو په باب يې هم خبري کيږي .... دده ژوند د ۱۲۹۱ هـ ق کال^۴ په حدودو کي تاکلاي شو او عمر يې تر ۹۵ کالو پوري رسېدلی دې . له دېوانه څخه يې معلومېږي ، چي د ژوند وروستي کلونه يې په گرش (هيلمند) کښي تير کړي دي .^۵

ددغي ليکني په استناد د ((فرهنگ زبان و ادبيات پښتو)) محترم مولف هم دده يادونه کړې ده . په پښتانه شعراء کي د امير د کلام د (ی) ردیف څلور پښتو بيتونه خوندي دي . زه په غوڅه توگه حکم نه سم کولای ، چي (امير) او (ملا امير) به يوسړی وي . د (امير) په باب خو لوی محقق پوهاند رشاد ليکي ، چي ظريفه او شوخه طبعه يې درلوده . د ملا امير په دېوان کي مادظرافت او شوخی صريحه نمونه ونه موندله . خو د عصر او وخت نژدېوالي اود اوږده عمر تېرول او د ملا امير په

^۳ تلوکان د کندهار د پنجوايي ولسوالۍ مربوط کلی دئ ، چي د کندهار ښار لويديځ لورته پروت دئ .
 شاوخوا يې دانگور و باغونه دي . د پښتو او فارسي ژبي شاعر او د تاليفاتو څښتن ساگزی ملاحسن اخوند (۱۱۷۷-۱۲۴۵ هـ ق) د همدغه تلوکان دئ . فارسي دېوان يې چاپ سوی دئ . زما (هوتک) سره يې يوه ښکلې قلمي نسخه سته ، چي دهرات د نائيب الحکومه سعد الدين خان د زوی عبدالعلي خان (خان آغا ؟) په پرمانيست د (محمد رحيم الکوزي قندهاري الاصل ساکن هرات) په قلم ليکل سوی دئ .
^۴ دغه کال په پښتانه شعراء کي ۱۳۹۱ هـ ق راغلی دئ ، چي چاپي غلطی ده . دغه غلطی زما په پورتني مقاله کي ، چي په (زيري) جريده کي خپره سوی ده ، بياتکرار سوی ده . د مقالې تراچاپ وروسته ما افاضل استاد په دې باب خبري هم وکړي او ما وعده ورکړه ، چي دغه غلطی به يو وخت سموم . دادئ اوس اووه ويستمه د مارچ ۲۰۰۶ ع) مي خپله ژمنه پوره کړه .

دملا اميرديوان

دېوان کي د (نهرسراج ويالې) يادونه⁵ (۱) بيا هغه وجوهات دي، چي ددوی ترمنځ شريک دي. د اوسنيو ماخذونو، روايتو او دېوان څخه دا فيصله گرانه ده، چي ((امير)) او ((ملا امير)) به يوشاعروي. په هر صورت زه اوس دی د ((ملا امير)) په نامه د موجوده دېوان له مخي تاسي ته درېپېژنم او دېوان يې درته معرفي کوم. نوره څېړنه به راتلونکي ته پرېږدو. گوندي داسي مواد لاس ته راسي، چي ددې موضوع له سپينېدو سره مرسته وکړي.

زما د کتابتون په خطي نسخو کي د ملا اميرديوان سته، چي نوم يې ((مخبر العشق جديدی)) پرايښی دی. ديوان مردف او دپای له خوانيمگري دی. د وروستۍ پاڼي رکاب يې (خما مقصود) ليکلی دی، چي دا کلمات دراتلونکي مخ دلومري بيت شروع ده. نسخه پر عادي کاغذ په توره سپاهي ليکل سوي ده او دې پر بې سليقي او بېسواده کاتب کار معلومېږي. څرنگه، چي دېوان نيمگري دی، دکاتب نوم او د ليکلو کال يې نسته. د دېوان پر څنډو څوځايه ۱۳۲۷ او يوځای ۱۳۲۸ کښل سوي دي. نه پوهېږم، چي دابه د ليکلو کال يا کلونه وي که يا؟ د دېوان ټولي غزلي اتياوو ته رسېږي او د (ی) رديف هغه څلوربيته، چي د پښتانه شعراء په دريم ټوک (۸۲۷مخ) کي خوندي دي، دلته نسته. که (امير) او (ملا امير) يوشاعروي، نوښايي دغه بيتونه به په هغو پاڼو کي وي، چي ضايع سوي دي. د دېوان پيل داسي دی:

له بسم الله وروسته. هذا کتاب مخبر العشق جديدی.

نن مشغول سه په الحمد و په ثنا   په دهان کښي دي چليږي ژبه ستا

⁵ د نهرسراج د ويالې يادونه زه پردې خبره دليل بولم، چي ملا امير په هيلمند کي هم استوگنه کړې ده او احتمالا په ((گرش)) کي.

د ملا امیر دیوان

هر بنده لــــره لازم ثنا گو یی ده په قرآن کښي بیان کړی پاک مولا

++++

له د پوان څخه یې مادده د ژوند په باب زیات مشخص ټکي ونه موندل .
دامیر حبیب الله (۱۳۱۹ - ۱۳۳۷ هـ ق) یادونه یې خوځایه کړې ده:

د سراج المله والدين بنــــه د بده ده
ملا امیر دده دو عاگوى⁶ نه د فرنگ یم

او یا:

د پردي عــــمرد امیر حبیب الله وي
تر سایه لاندې ناست امتیان ستا محمد ه
تل مشغول د قندهار پــــه آبادي ده
اوس مشغول په نهر سراج نهر اعلی محمد ه
نهر سراج به خدای معمور که وخت نژدې دی
ملا امیر فقیر دو عاگوى ده هر صبا محمد ه

د نهر سراج واله (ویا له) په ۱۳۲۵ هـ ق کال دهیلمند له رود څخه افتتاح
سوه⁷

د د پوان د (ب) ردیف دیوې غزلي مقطع داسي ده:

د یار لس صدی هــــم شپږ ویشته کاله
وو تېر شوي ملا امیر بیان کوي له هره باب

⁶ ((دو عاگوى)) باید دوې څپې ولوستل سي.

⁷ حبیبی - عبدالحی پوهاند - د افغانستان تاریخي پېښلیک - ۲۲۲ مخ

دملا اميرديوان

ديارلس سوه شپرويشت هـ ق كال داميرحيب الله دپاچهي اووم كال
دئ. له دي ټولو خبروځه څرگندېږي ، چي داميرحيب الله دپاچهي
دوران دملا امير د شاعري د اوج زمانه ده . په دغه وخت كي دي سپين
ږيري دي ځكه وايي :

ملا امير په سپينه ږيره تل ژړا کړي
راشه زما پر غريبۍ وکړه پوښتنه

++++

اشعاريې دده پر علم او پوهي باندي شاهدي ورکوي . دتصوف خوايې
درنه ده . اخلاقي شعرونه هم لري . له اشعاروځه يې معلومېږي ، چي
ملا امير په سلوک کي دنقشبنديه طريقي پيرو دئ . دسلوک اوسير
پراوونه داسي بيانوي :

دوحدت له باغه درخته رانېکاره شوه
نه يې مثل په زمين لکه نشتر و

.....

د توحيد ترسوزن ووزه که يکتا يې
که دو تا يې ځان يکتا کړه يک بشر

.....

محبت د خدای نـهال پر خپل زرگي کړه
او بـه يې په چشمه د شريعت
اسـم ذات د زړه صيقل د سالکانو
تصفيه د زړه راځي پـه طريقت
بيا به کشف و کرامات درته حاصل شي
پوشيده لـره دا حال د حقيقت
معرفت مي شناخت د خدای پر خپل طاقت ده

دملا اميرديوان

((ملا امير)) تعريف کــــوي دم معرفت

په دېوان کي يې يوه تقريبا بشپړه فارسي غزله او خوشير وشکر بيتونه سته. فارسي شعريې د ټيټي سويې شعردئ او خوندورنه دئ.⁸

+++++

+

دادهغي ليکني لنډيزو ، چي ماشل کاله وړاندي دکابل په زېري جريده کي خپره کړې وه⁸ (۱). تردې وروسته مي د دېوان قلمي نسخه د چاپ له پاره تياره کړه. اود تيارسوي متن يوه برخه مي (د ق ترديفه) پخپل خط په يوه جلا کتاب کي پاکنويسه کړه اونور کار له گران هيواد څخه دراوتلوله اسيته نيمگورپاته سو. دامتن او خطي اصل يې له هيواده راته زمامورکراچي ته راوړساره اوماياله خانه سره کاناډاته راوړ (۱۹۹۲ع). سرکال مي دکاغذوله منځه دامتن راوايست له سره مي وکوت او کمپيوټري چاري مي يې بشپړي کړې اود خپلو هغو ليکنو په تاخچه کي به يې کنسېډم، چي زماناچاپ اثار د چاپ په انتظار پکښې پراته دي.

دنوي کتني په ترڅ مي لازمه وبلل داڅو ټکي نور هم پر خپله پخوانۍ ليکنه باندي ورزيات کړم:

ملا اميردمتوسطي درجې ملا ، د ټيټي سويې شاعر، دلورجوش و خروش مخلص سالک دئ او په سلوک کي دنقشبنديه طريقي لاروي دئ. دېوان يې له يو څو غزلو پرته نور ټول د سيراو سلوک مسئلوته وقف کړئ دئ اود تصوف غامض او پېچلي موضوعات يې په ډېر ساده

⁸ دنوموړي مقالې بشپړ متن زما د ناچاپه اثر "کچکول" په لومړي ټوک ۲۲ مخ کي خوندي دئ.

دملا اميرديوان

شعري بيان ڪري دي . دده شعرله لويه سره هم فوق العاده ساده اوله هنري مزيتته خالي دئ اوفني کمزوري، قافيوي نيمگرتياوي اودوزن ناهماهنگي . بي دلوستونکي مخي ته ڊپري راڻي، خودتصوفي اړخ زياتوب بي دشعري قابليت د نه ورتيا له امله دشعر خوند ورننگ نور هم ورپيکه ڪري دئ . ده ته خپل شعرکله کله دومره لورنڪاره سوي دئ چي وايي پخته کار سالک به بي په بيان پوهبري (د ن رديف) خو حقيقت دادئ چي دده په شعري مفاهيم بيخي په ساده پيرايه کي بيان سوي دي . شاعرتي دسيروسلوک او طريقت پرورشوباندي خان بالغ بنڪاري اود دستار ترلوتمه لري (د ع رديف) خو ڳاي بيا پخپله ورته خان ناقابل ايسي (د ف رديف) . شاعر دسلوک دلاري خطرات هم له پامه نه دي اچولي اود آيات وحديث په استشهاد وايي چي په طريقت تربل هر مسلک د ملحدی خطر ڊپره ده (د ه رديف) . دي دخطر ڳاي هم دخپلي تجربې او پوهي له مخي نويو سالکانوته وربسي (د ن رديف) .

شاعر غواري دڳينو کلماتو په راوړلوسره خپله تواضع اوانڪسار تمثيل ڪري اودڳان له پاره د (کمينه ، دون همته ...) کلمات ڪاروي خو ددغو کلماتو مروجي معناوي دعجزو انڪسار بنڪارندويي نه کوي ، بلکي استعمال بي دلاسه لاد شخصيت ددرناوي پله سپکوي .

دملا اميرپه دپوان کي ديولتاريخي پيڻويادونه سوي ده چي مايي دلومري وارمرفي په ليکنه کي مثالونه راوړي دي اوتاسي بي يوه برخه وړاندي ولوستل (دسراج الملت والدين اميرحبيب الله خان ، دکندهار دنايب الحکومه يادونه اودنهرسراج دويالي دڪيندلوڪار) . ددي پر څنگ دي وطن ته دروسانودراتگ خبرداري اودهغوپه مقابل

دملا اميرديوان

کي دغزا او جهاد هڅونه کوي (د * و * رديف) چي مادهمدي متن په (۲۱) مخ (۱) حاشيه کي تبصره پرکړې ده.

دملا امير شعري ژبه په عمومياتو کي دلويديځي لهجې ځانگړتياوي لري او په خصوصياتو کي بيا د هيلمندا وروزيگان د شاوخوا پښتنو ژبه تمثيلوي. دی ځای ځای د شعري اړتيا له اسسته د کلماتو وروستي حرکتونه غورځوي او نعمتونه د نعمتون په شکل کارې.

داوه هغه ټکي چي يادونه به يې دملا امير د شعريه پوهېدلو کي مرسته وکړي.

محمد معصوم هوتک

اوکويل - کاناډا

۲۷ مارچ ۲۰۰۲ع

دملااميرديوان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نن مشغول شه په الحمد وپه ثنا
 په دهه ————— ان کښي دي چلېږي ژبه ستا
 ه ————— ربه لازم ثناگويي ده
 په ق ————— ران کښي بيان کړي پاک مولا
 صد درود و صد ————— لامه دي انعام وي
 له ما خ ————— واره امتي پر خپل پېشوا
 ه ————— م پر آل ه ————— م پرا صاحبو دده باندي
 ه ————— م پ ————— ر واره گذشته و و انبيا
 که ظاهر ————— رباطن الف شوې مردانه يې
 په لباس د (ج) په پت شي س ————— رتپا⁹
 که د (ز) نسبت دي و ک ————— و خپل نفس ته
 پردغه ————— تقصير همېش ک ————— و ه ژړا
 ښه محکمه پيال ————— ه نوش د قناعت کړه
 بې صبري ده بدبختي ل ————— و يه بلا
 شفقت د فقير و ع ————— ظ و نصيحت دی
 زياتي نه ل ————— ري قدرت د ضرب پر چا
 را ش ————— ه و نيسه محکم دربار محکمه¹⁰
 خان ورگ ————— ک ————— ه په مجلس دا وليا
 هر گناه ل ————— ره زنگه ————— و نه پر زړگي دي
 آيينه د زړه ل ————— ه زنگه ک ————— ه صفا
 که صادق يې يک بيني يک جهتي ک ————— ه
 د ت ————— و حيد پر لار ت ————— لای نه شي دو بين بيا

⁹ سرتپا = سرتريا

¹⁰ دانيم بيتي کت مټ وليکل سو

د ملا امیر دیوان

گمراهان د زمانې تر حساب تېر دي
 (ملا امیره) کناره شه له هر چا

***

که ساقی راکه جامونه دکوثریا
 په کارنه لورم دنیاو سیم و زریا
 هست می ستا په هست موقوف ده فضل و کړې
 پر خپل هست باندي دهست و کوره نظریا
 په نظر دکام لانونمی منظور کړې
 معتکف دي د درباری هم هم د دریا
 ممکنات چي رب پیدا کوره په قدرت خپل
 دا هغه دي نینانی د پیغمبریا
 هیخ د حسن سیال (بی) نشته په دنیا کنبی
 سیالی نه که ستا لکه رنگه شمس قمریا
 چي پیدا بی ستا لکه رویه کل اشیا کوره
 پاک الله پرتا عاشق، تی¹¹ کړې اظهاریا
 و دیدن ته دي محتاج شگاه و گدای دي
 که روزي می ستا دیدن شي په محشریا
 زه چي مست ورنندان هغه د زمانې یم
 د پرستان رندان هغه دي ستا دریا
 عشق دي هسی سرگردان کرم په عالم کنبی
 نه پوهېم په خپل نفع و ضرریا
 بی صبری می شوه غالبه ستا په عشق کنبی
 قناعت پیاله که راکه پرې بقدریا
 دهجران په اورمی هغه سیخه صنمه
 (ملا امیر) که مفرح کړې په نظریا

¹¹ تی = ته بی

د ملا امير ديوان

***

صدقه شه صدقه شه دل و جان زما
 تـر ديدن و تـر ديدن دخيل جانان زما
 يـو ديدن و عاشقـانـو لره بس ده
 همپشه دوى ثناخوان دي د خوبان زما
 منتـظـر و رتـه و لاړ دي بې اختياره
 كه معـمـور شي په ديدن د گل ريحان زما
 نه له سترگـو غاښـي نه په سترگو برابرده
 لاړد عقل نشته چي څرگنده شي سبحان زما¹²
 هيڅ تعليم و عاشقـانـو و ته نه شي
 دواړه كـو نه دي پرې ايښي پر جانان زما
 شابـس شابـس د عـاشق پـر همت باندي
 چي يـك بـين شـو يـك جهته پرميدان زما
 (ملا امير) غريب دو بين دئ تې¹³ يكيين كړه
 رب كـر يم ده هم رحيم ده هم رحمان زما

***

چي طالب شوم دمطلبوب
 په كال سلب شوم مسلوب
 هسـي رنـغ را بانـدي راغـي
 په مثال لـكه ايووب
 د عشق دارنگ سـخته زورده
 بې بصر كئ¹⁴ عشق يعقوب
 كه معشوق هر خو جفا كړي

¹² ددې بيت څپې د غزلي دنورويبتود څپو پريرتله زياتي دي.

¹³ تې = ته بې

¹⁴ كئ = كړئ

دملا اميرديوان

وعاشق ته وي مرغوب
 عاشقان چي هميشه ڙاري
 بيماران دي په مقبولوب
 له دي رنجه به روغ نه شي
 بي دياره د محبوب
 د عشق هسي غالب كار ده
 خوار عاشق كاندي مغلوب
 پخته كار عاشق هغه ده
 چي خپل عشق كاندي محبوب
 كه مخلوق تي عشق ظاهر شي
 نه بي نه بولي كتب
 ربه عشق مي پوشيده كړي
 هم پر شوق هم پر غروب
 له نقصانه عشق نگاه كړه
 نفس حاضره پر شمال هم پر جنوب¹⁵
 ملا امير غريب بيان كوي له عشقه
 په مثال لکه مرغه اخلي حبوب¹⁶

***

له كامله پيالنه نوش كه په شتاب
 پر هېزي شه له گنا كه اجتناب
 خپل باطن كړه پاكيزه له هره حېثه
 ځان لايق كړه چي منظور شي دا حباب
 بعضي خلگ په ظاهر ډېر آراسته وي
 په باطن كي خباثت وي بي حساب

¹⁵ دانيم بيتي څلور څپي زيات دي

¹⁶ حبوب = داني . جمع يې حبوبات دي

دملا اميرديوان

بعضي خلگ په باطن سم آراسته وي
 په شريعت¹⁷ وي هم ملامت هم په کتاب
 دغه دواړه نقصاني په آخرت وي
 چي حاضر شي په ميدان د سوال جواب
 بختور ده چي ظاهر باطن (بي) د واره¹⁸
 برابر د شريعت شوه د وهاب
 راشه ټينگ پر شريعت شه که دانا بي
 په شريعت به مفتوح شي د جنت باب
 که خراغ د شريعت خدای په لاس درکړي
 وبنه نور ته بي عاجز ماه و آفتاب
 هغه څوک چي ردوي حکم د شرع
 خلاص به نه شي د دوزخ د سخت عذاب
 پت پنهان له خپله خدایه مشغولا کړه
 د صدیق د سيني بوی تئ¹⁹ د کباب
 کاملان مي غوصان د عشق د بحر دي
 خان جهان وځني هېر غرق په درياب
 پيروي د کامل وکړه که صادق يې
 زموږ په لاس ده د قرآن محکم تناب
 ديارلس صدي شپږو بيشته کاله وو تېر شوي
 ملا امير بيان کوي له هره باب

***

که وصال د جانان غـ واورې په قيامت
 په اخلاص وپـه تصديق وکړه طاعت

¹⁷ شريعت دلته د عوامو په شان دوه څپه بيز بايد ولوستل سي.

¹⁸ اصل: هغه بختورده چي ظاهر باطن دواړه

¹⁹ تئ = تلئ

دملا امیردیوان

په مجلس د دلبران — ووبه ورگډه شي
 که دې ترک کړد — د نښه یازېب وزېنت
 بې — قاده دادن — یاهېخ باورنشته
 په مثال لکه تېزبادځي — په سرعت
 په دنیا پسي ه — لکه زمانه ده
 ابلیس کاندې — حرص غالب تر قناعت
 دانایان مې دې مشغول دیار په مینه
 پروانه که د دنیا پ — زیان کثرت
 اولیاء خ — دای نازولي په دوه کونه
 ښه دیدار به ور عطا کړي هم جنت
 توکل مو پر خپل خ — دای زموږ مومانو
 بې ل — خدایه تکیه نشته دراحت
 ښه ت — قواو همت خوی د مسلمان ده
 د شیطان تاب — عان ډک په خباث
 امان را کړي د ابلیس د بده خو به
 دده خو ی ده گ — مراهي بل فضیحت
 مقصود تینگ ک — په سوا پر پرده²⁰
 رضا جو ی شه د ښه خ — دای هم د حضرت
 محبت د خدای ن — هال پر خپل زړگي کړه
 اوب — وه بې په چشمه د شریعت
 اسم ذات د زړه صیقل د س — الکانو
 تصفیه د زړه راځي په ط — ریقت
 بیابانه کشف و ک — رامات درته حاصل شي

²⁰ دانیم بیټی څلور څپي کم دی.

سوا = ماسوا. او ماسوا د خدای تعالی له ذات پرته نور موجوداتو او مخلوقاتو ته وايي (غیاث)

دملاميرديوان

پوشیده لــــره دا حــــال د حقیقت
تــــر عرش پــــورته دي او یازره حجاب
داخل کپري عا ر فــــان بلند همت
معرفت مي شناخت د خدا ی پر خیل طاقت ده
(ملا امیر) تعریف کــــوي د معرفت

***

خوار عاشقه معشوق گوره که لري استقامت
نن دي واردي که پوهېږي د قرآن په تلاوت
عوام خلق دي مجلس د علما و فقرا کړي²¹
له تاثیرې²² پيدا کپري تــــوانگري و قناعت
که راه روپې ســــم پر لار د شريعت شه
رهروي بې شريعته دي سالک له²³ قباحت
ملحدان په زمانه کي هسي ډېر دي
هيڅ خبر په شرع نه وي نه په ترک د جماعت
موحدان مي مستقيم همېش پر جماعت وي
له بڼه خدايه وي ترسان هم له عذاب د قيامت
په لباس د حلم پته شه سر تر پايه
د حلم لباس دي هر مومن له مرتبه د شرافت
حلم خوي د انبيا و اوليا دي که خبر يې
قهر غضب خوي د شيطان دي نه دي خوي د ولايت
غافلان د ياره ذکره، نقصاني په دواړو کونو
عاشقان صفت گويان د دلبرانو په دنيا هم آخرت
که تر عرش و کړسي لويه دي سينه شوه

²¹ اصل: عوام خلق دي مجلس د علما و فقرا کړي په هر دم.

او تر لاندې بيا ورته کښلي دي: د عالم مجلس کوه که ته دانا يې

²² له تاثیرې = له تاثیره يې

²³ سالک له = سالک لره

دملا اميرديوان

سواء الله به هسي غرق سې لکه فرعون هم جاهت²⁴
 (ملا اميره) پر عمل هيڅ تکيه مه کړه فضل غواړه
 دغه لوی فضل عظيم دئ چې يې درکړ هدايت

***

د خوبانو سردار تئ²⁵ پاس پر اسمان خوت
 تېر تر عرش و تر کرسی پر څښتن گران خوت
 چې مشغوله پسه صلوت طبيات شو
 هرگفتن يې درمرجان تر بنه دهان خوت
 د امت غم يې زرغون پر پاک زرگي و
 هېر يې نه و چې دربار ته د سبحان خوت
 پر دربار د حق تعالی يې قدر ډېر دئ
 وربخښلي يې امت ناز يې چلان خوت
 گفتگوي د گوي مگوي يې سره و کړ
 گوي بيان د شريعت دين يې روښان خوت
 د مگوي خبري پتي له هر چا دي
 پاک حبيب رب منع کړئ ډېر يې زيان خوت
 طی شوه نه فلک اتلس کاله يوه شپه وه
 بې مثالې بنه مجلس د دوی تر ميان خوت
 پنځه فرض لومونځونه شب و روز شول
 که چا ترک کړه آخرت لري²⁶ تاوان خوت
 پنځه فرض²⁷ چې ادا پسه جماعت شي
 خدای رسول به شي راضي دی په نېکان خوت
 مومنانو امر ونهې ټول پر خای کړئ

²⁴ جاهت:

²⁵ تئ = تلئ (دکندهار کړدود)

²⁶ لري = لره يې ، ته يې

²⁷ فرض کلمه دلته دوي څپې بايد ولوستل سي .

دملا اميرديوان

نصیحت د (ملا امیر) پـردل و جان خوت

***

زمـور و تا ته دی سوالونه یا مغیث²⁸
 له تا غـوارو ډک جامـونه یا مغیث
 حاجتمند درتـه ولاړ دي بي شماره
 فریاد رس بی، له تا غـوارې حاجتونه یا مغیث
 حاجت زماده ستا رضا په دوارو کونو
 د رضا دي طلبگار یـم په عمر و نه یا مغیث
 هیڅ مقصود مي په ظاهر باطن بل نشته
 ستا رضا ما خلاصوي له هر غمونه یا مغیث
 ربه قطع انتظار د خـوار عاشق کـرې
 رحم و کړه دیدار و کړه ته پر و کړه کرمونه یا مغیث
 هر عاشق چي وي صادق په محبت کـښي
 تر چشمانو بي خو ناب وهي موجوده یا مغیث
 و خپل یار ته سل نظره د عاشق وي په هر دم
 یـو نظريي ستا دوا دئ د زخمونه یا مغیث
 رد، قبول دواړه مـوقوف ستا په رضا دي
 و بنده ته څه معلوم دي ستا حکمونه یا مغیث
 مـومنان مي مقبولین په دوه جهان کـښي
 د تقوی توکل ډېر دي اجر تـونه یا مغیث
 ښه خلعت خدای د ایمان و مور (ته) را کړئ
 مور پـردا خلعت همپش کړو شکر تونه یا مغیث
 پاک قرآن دي راستولئ لـوی انعام ده
 پکـښي ډېر د حل حرمت دي بیانونه یا مغیث
 زمور ایمان پر پاک الله هم پر قرآن هم پر رسول ده

²⁸ مغیث (دمیم په پښ) فریادرس، هغه ذات چي فریاد ورته کېږي

د ملا امیر دیوان

د(ملا امیر) پر زړه ډېر د عشق داغونه یا مغیث

***

په کـــوڅه کي دي ولاړ دي رقيبان کج
 همپشه راتـــه قـــهر يري غمازان کج
 جنگ جـــدل مي له خپل نفسه شب و روز ده
 بل پـــر څنگ راتـــه ولاړ ابليس شيطان کج
 په خپل فضل دي اسباب د جـــهاد راکړ
 په اسم ذات ســـره و هـــمه کافران کج
 د مومن زړه مي تـــر عرش عظيم لوی ده
 اته برجـــه پر ولاړ د بنـــمن حيران کج
 روح بادشاه عـــقل وزير ده که يې گوري
 نفس شيطان ورتـــه ولاړ دي پر ميدان کج
 بنه تقوی و همت و کـــړه مدت ورکړه
 اته برجـــه کـــړه محکمه له نقصان کج
 بيغمي هيڅ پـــه کار نه ده د د بنمن دار له²⁹
 د جـــرس په شان بيدار شه هم نالان کج
 که غافـــل شوي له طاعته له اذکاره
 و بېر بړه لـــه دوزخه لـــه نيران کج
 محکمي دا اته برجـــه په طاعت وي
 د غافـــل روح (مي) بندي ده د شيطان کج
 سنگـــدلان چي بېديني که سبب داده
 د معصيت په رنگ يې رنگ ده دل و جان کج
 هغه څوک چي تـــوبه گار شي زړه يې پاک شي
 رب غفور ده هـــم رحيم ده پر عصيان کج
 هر مومن چي تـــوبه گار د ما مضي³⁰ شي

²⁹ له = لره

دملا اميرديوان

له آينده و ځان ساتي له هرزيان کج
اول ځان ته نصيحت کړم بيا و بل ته
(ملا امير) بيان وکړ³¹ د هر تاوان کج

***

عاشقان سينه سوزان غواړي قدح
و دربارته دي ولاړنلان گريان غواړي قدح³²
هر عاشق چي دهجران تر مقام تېر شي
گويانوی شو پيدا، وایم شرح³³
بې صبري راخه هېر صبر سکون کړ
اوس له ډېرې تلوسې شوم سينه شرح
په باطن کي درياب په جوش خروش ده
پتې پنهان³⁴ يم پکښې غرق زه يم فرح
خامکاران دي زيانکاران تر هغه وخته
چي تميز ورمعلومېږي د نيکي هم دا قبح
چي آهن رنگه جوش ونه که په اور کښي
يوه کيلي کله جوړېږي چي به قلف شي په افتح
که د عشق په اور کښي نفس سوخته پخته کړي
د زړه نوره دي شي پورته کل زمين کاندې اوضح
شريعت درسول باغزه يې باغبان يم
(ملا امير) بې ډنگوي هم په ضمني هم په صرح

***

د فراق زهرمي نوش کړي زړه خوله تلخ

³⁰ ماضي: تېرسوی وخت

³¹ وکړئ - وکړي

³² داغزل ډېرې قافيوي نيمگړتياوي لري.

³³ شرح يوراز نظم دئ، چي دهلک د زېږېدلو پورخت دخوشالي په خاطر په ډله بيزه توگه وبل کېدئ.

³⁴ اصل: پتې پنهم؟

دملا اميرديوان

زمـامـزاج شـو هـفته بيـ لـکه دـبلخ³⁵
 ستا وصال زمـاد واد هـر مرض ده
 پـه کارنه لـرم دوا دهندا و جـلخ³⁶
 دو وصال کوخه دې کوخه دي خلاصه جانانه
 رقيبـان پـه مـخه راغلل لکه ملخ
 اوس حيران يـم چي پـر کمه به تـبر بـرم
 لاربه خلاصه پـه غـره شي که پـه سلخ³⁷
 هـسي گـرم ده بازار د عـاشقانو
 سـورپه نه شي دسيـاه بندپه يـخ کلخ³⁸
 و عـاشق ته بيـ ژا پـه برخه ورکړه
 تل بـه ژاړي چي پـه زړه بيـ خنجر خـرخ
 هرگياـه مي پـه باران خوشحالي کاندې
 (ملا امير) ده ډېر خو شحال په برف پـرخ³⁹

***

مـور و پـلار و تـه هـيڅ مه ووايه پوچ
 مـرتبه بـه دي کـمتره سي ترمچ
 پاک سبـحان بيـ بيان کـري په قرآن کـسبي
 دوالدي نودئ حق ډېر وباسـه غچ
 بيامي حق داسـه تاذا نـوده بيـ شماره
 نـه محکم بيـ تـينگـوه لکه سپين گچ
 بيا حقونه پـر هر چا د عـلما و

³⁵ وايي دبلخ هوا يوه هفته سره بله توده وي. دلته دغه ټکي ته ضمني اشاره ده.

³⁶ په اصل کې (جلخ) ته کښلي دي: نام وطن است

³⁷ غره دمياشتي لومړۍ ورځې ته او سلخ دمياشتي وروستۍ ورځې ته وايي.

³⁸ په اصل کې (کلخ) ته کښلي دي: سردی سخت

³⁹ اصل: فرخ. خوځنگ ته بيـ بيا ورته کښلي دي: فرخ شبنم راگويند. شبنم ته خوپه پښتورخه وايي

اولدته بيـ دشعري ضرورت له امله (پرخ) ليکلی دئ.

دملا اميرديوان

دنبی میراث بی وری دی پسه پیچ
 یومون پیربل مومن لری حقونه
 بنه محبت سره کوی شیطان که تیچ⁴⁰
 له کفارو بسره همپش منازعه کپرو
 له کفارو سره دی زمورددین غیچ
 که خپل شیخ که دبل شیخ ته دست بوسی کړي
 تاله فیض وبرکت لاس بی کسره مچ
 ترکوه خپله رضادبل دپاره
 دمومن وزره ته گوره نه بی لچ
 (ملا امیر) فقیر که هرڅو نصیحت کړي
 دانایان خدای پوهولي دجاهلوده خوله وچ

***

که مرگی درلره راغی ژوندون هیخ
 که وصال درلره راغی بېلتون هیخ
 دانایان په قیل و قال ډېر خوشحالېږي
 وجاهل ته قیل و قال مرگ ژوندون هیخ
 که طاعت دې په مثال ریگ بیابان شي
 په ریابسه شي برهم لکه گلون هیخ
 ځان صدف رنگه صفا کړه په دریاب کښي
 بی دریابه سنگ کلوخ هم سفالون⁴¹ هیخ
 درقیمت دی پیدا کړی په خپل صبر
 بی قیمت په پیسې ډېری دمیسون⁴² هیخ

⁴⁰ تیچ: دغوزار بدللو، لوبدلو آواز (پښتو پښتو تشریحی قاموس). دلته به دغوزار لوبه معنا راغلی

وي

⁴¹ سفالون = سفال = کودري

⁴² میسون: په معنایې پوه نه سوم. بنایې دمسیون = مسیو = بناغلی اړول سوی شکل وي. دشاعریه وخت کی ځینې اروپایې اصطلاحات (انگریزي او فرانسوي) افغانستان ته رسېدلې وه.

دملا اميرديوان

دمجـنون د عشق خبري چي باقي دي
 ځني ورک ځان و جـهان وهم سکون هيڅ
 که مجنون غـوندي صادق يې نن دي وارده
 دليلی دوصال غـم خوره نور غمون هيڅ
 هر عاشق په خپل معشوق پسي مجنون ده
 که معشوق وفا ونه کړه شـوا خون هيڅ
 که عاشق يې پيروي د پاک قرآن کړه
 بې له خدايه بې رسوله نور جـون هيڅ
 (ملا امير)⁴³ چي همپش ژاړي مراد يې ته يې
 بې له تادي تـول باطل واره سمون هيڅ

***

دمخلوق پـه صفت مه شه ارجمند
 گمنامي کـه چي دي رب کاندي پسند
 که هر څولذ يذ طـعام و خورې بې ياره
 هيڅ به درنه کـري په خوله وزړه کـنبي خوند
 په مجلس کـنبي داشرافـو بڼه ادب کړه
 خبردار شه چي او ازنه کـري بلند
 حـرکات و سکـنات که کـلمات وي
 په ادب کـنبي احتياط کـه بې هوشمند
 بند و بست دا خـرت کـه دانايې
 پـه کار نه ده دـنـيا پر بست و بند
 پردنيا بـه پاته نه شي هيڅ وگـري
 که دمت حکم پـرو شي دخـاوند
 د طـاعت دي خـداي درکـري اسيا بونه
 نفس بندي کـه د طـاعت په لـوی کمند

⁴³ اصل: ملا امير محمد . مادوزن د وارني له خاطره ونه کيښي .

دملا امیردیوان

خان محکم کـــر دخیل رب و بندگی ته
 په عقبا بـــه نیک و بدشي درخـــرگند
 بدبختی غلبه کـــرې پرهـــرچاده
 (ملا امیره) خـــان ساته له مکر و پند⁴⁴

***

خوک بندمه شه د دنیا پـــه زیان و سود
 خیل دلبر لـــره ورتگ تاله بهـــر بود
 پایمال کـــرې عاشقان جـــفاد ترکو
 زه پایمال یم هـــم اسیریم هـــم مفقود
 محصل دمـــرگ که درشي سهل کارده
 نه چي درومي ترا ســـمانه د عشق دود
 بې وصاله خـــه ژوندون بندگي نه ده
 دو وصال دپاره بده ســـرپر سجود
 که د عـــجر بندگي کـــرې خدای قبوله
 ستادرون به شي خوشبوی تـــر لونگ عود
 په هـــر غـــم پسي بنادي ده آیات گوره
 پاک خلیل شو په امان غـــرق شونم رود
 ســـودله خدایه زیان له نفسه پیدا کـــرې
 په سبب د نفس هـــلاک شوه عاد ثمود⁴⁵
 سخته روخ د آخـــرت زموږ پـــه مخه
 اوس باید ده دي استغفار ویل د درود

⁴⁴ په دې نیم بیتي کې (بند) د نصیحت په معنانه دئ راغلی، بلکې (مکر و پند) دواړه اصطلاحاً د چل و فریب په معنار اغلي دي.

⁴⁵ اصل: په سبب د نفس هلاک شوه عادیان هم ثمود.

عاد و ثمود: عاد د سام بن نوح (ع) له نسله وه. د دوی له پاره خدای تعالی هود (ع) ورو لېږه خودنافرمانی. له اسیته د باد په تویان هلاک سول او ثمود د حضرت صالح (ع) امتیان وه. وایي دوی دنافرمانی. له امله ټول وسوځېدل.

دملا اميرديوان

شب وروزده کوچ وباردنبـونيازمنو
 لکه کوچ کوي سحاب پسه بهارزود
 دغج جهازراته جوړکـري خپل دلبرده
 نه پوهېږم چي به ووزم که به غرق شم په کېود⁴⁶
 وجودي وحدت⁴⁷ مقام پرمنصوراغي
 خني ورک فرق دواجد هم دموجود
 خو اربنده ده درمانده په دوه جهانه
 (ملا امير) بيان کوي خدای يې مقصود

***

دلبرياري کـره ټينگه تـر پولاد
 خان يې يار کـره په زاري وپسه فرياد
 ترکـوه خپله رضاديار لـسه پاره
 پسه يوه نظر بـسه تاکاندي اوتاد⁴⁸
 ودلـبرته دي معلوم ظاهر باطن ده
 که تاريخک وي که صفاوي که کساد⁴⁹
 هر سرسي چي دپاکانو مجلس غواړي
 خان دي پاک کـري له هر خبته له فساد
 هره درخته چي شيرينه وي په باغ کنبني
 پر مالک يې قـدر د پروي تر شمشاد
 که خـوک وکاندي نظر و حقيقت ته
 بې له خدایه نـور مقصود همه برباد
 غيرو باسـه له ميانه پـر لار رسم خه

⁴⁶ دانيم بيتی دغزلي تر بحر خورڅپي زيات دئ.

کېودته يې په اصل کي کنبلي دي: درياي کېود

⁴⁷ اصل: دوحدت وجودي.

⁴⁸ اوتاد دخدای ددوستانو يوه ډله ده اودنړۍ په څلور وگوتو کي تصرف لري.

⁴⁹ کساد: هغه څه چي ناروا وي، يارواج ونه لري يا يې خريدار نه وي (غياث)

د ملا امير ديوان

په وصال به يې معمور شې په خپل مراد
 د دنيا په جاه دي هيڅوک غلط نه شي
 گاهي سپوروي پسرسمند گاهي افتاد
 هغه تخت چې په هواد سليمان تى⁵⁰
 خواخوږ زير زمين شتو بې بنياد
 ابراهيم بن ادهم چې خداى باد شاه کړ
 بيا يې ترکه کړه دنيا په دين شونډاد
 هر مومن دئ مبتلا په دوه مقصوده
 يوازي ناقص ده بل کامل که لري ياد
 د ناقص مي دئ دنيا، کامل ايمان دئ
 ته کامله ټينگوه ناقص نامراد⁵¹
 کاملان چې جستجوى د آخرت کړي
 نیک عمل يې دئ تونډه دلاري زاد
 اول ځان ته نصيحت کړه بيا وبل ته
 (ملا امير محمد) ژاړه په فرياد⁵²

***

کله مه مي ده ويلې ما پرتا محمد
 چې له رويه دي پيدا شو ده دادنيا محمد
 (وه) راغلي ډېر دينونه تر تا وړاندي
 ستا د دين محکمي تېره تر هر چا محمد
 نه زمين ونه اسمان نه عرش و کرسی
 امکان نه لري چې بر به شي تر تا محمد
 خداى در کړې بلندي په دواړو کونو

⁵⁰ تى = تلئ

⁵¹ نامراد ته په اصل کې ليکلي دي: بې فايده

⁵² اصل: ملا امير محمد ژاړه په زاري و په فرياد

دملا اميرديوان

له اوله يې پيدا کړه لويي ستامحمد
 تــــه سبب يې دهــــمه مسيباتو
 رب سبب کړې دهــــمه وارو سوامحمد
 ستاگرهوان به ټينگوم پاکه حبيبه
 ستاگرهوان مي شــــريعت مصطفامحمد
 د وحدث په زمــــانه کي تــــوره شپه وه
 تاريخه شوله زايله چي دي نورکړه تجلامحمد⁵³
 چي پيدا کړ پاک سبحان نــــورد حبيب خپل
 دم عشوق يې انعام درکړئ ياک مولا محمد
 ته د غيبو خزانه وي پــــه وحدث کښي
 له وحدثه رابرون شوې پردنيا محمد
 مــــابنده لــــره لازم چي تل شا کريم
 چي مشغول يــــم په ثنا و صفت ستامحمد
 اميد و ارد شــــفاعت د پاک رسول يم
 که شفيع شو⁵⁴ (۲) مابه خلاص کړي له گناه محمد
 پــــه رحمت ســــره بللي پاک الله دئ
 رب بادشاه کړئ د جملې ووانبيا محمد
 يــــولک خير و بشت زره دي لښکرو مقرر
 ته د ټولو هــــم سردار وې هم بادشاه محمد
 ستا په دين سرې⁵⁵ منسو خه کل اديان کړه
 ستا رب مرحوم کــــړي په رشتيا محمد
 ډک روی د زمين و لــــه غفلته يا سروره
 ستا د دين روښنايي شو ه ترعرش بالا محمد

⁵³ دانيم بيتي د غزل تر نور و بيتو څلور څپې زيات دئ.

⁵⁴ اصل: که دی شفيع شو ....

⁵⁵ سرې = سره يې

دملا اميرديوان

عارفان چي رسېده که ولا هـوت ته
 دغه فيض وبرکت هـمه دئ ستامحمد
 له عدمه چي وجود دهستی راغی
 ستاله هسته را پيدا شو هـ کل اشياء محمد
 سرچشمه يي د جـمله وومخلوقاتو
 ته آبخـوريي داعـلی و دادنامحمد
 عالمان دي وارثان دين پـه ر و بنانه
 تـر قیامته ستاد دين دي خير خواه محمد
 کافران مي تورزا غـان مخونې⁵⁶ تورو
 نه بنايي پري چي به گله شي په باغ ستامحمد
 ربه روی دپاک نبي زه خـوار عاصي يم
 عفوه غـوارم معتکف ستاد درگاه محمد
 خدای لوی کړی په لويي ترهـر مخلوق يي
 هـم تر عرش هم ترکري هم تر سما محمد
 زه فقير خـوار يم دو عاگوي د مسلمينو
 هـم دوارو علما و فقرا هم اوليا محمد⁵⁷
 په توحيد کښي مي صادق کـري ستا په مينه
 (ملا امير محمد)⁵⁸ دي غلام ده هم گدامحمد
 محمد اسم محضه زمـور د نبي ده
 په نگين کښي نـوشته دانبيامحمد
 دهر مومن پر زړه مر قـومه کلمه ده
 (ملا امير) غـريب ده ولي وار خطا محمد

***

⁵⁶ مخونې = مخونه يي

⁵⁷ دانيم بيستی هم دنورونيم بيتيو په پرتله خلورڅپې زيات دئ

⁵⁸ دلته بايد (امير محمد) ټول درې څپې ولوستل سي.

دملا اميرديوان

***

امتي يــــم دنبي خــــيرالبشرسرور
 ستادربار کڻبي تــــهرهرچاده معتبرسرور
 له خپل نــــوره پيداد حبيب نــــورکړ
 بيا پيداده له نورشمس وقــــمسرور
 ناسوت پتــــود غفلت پــــه تاريخه کڻبي
 ستا پــــه نورسره روښان کوه وشجرسرور
 تــــراول اولين ده ترآخــــرآخــــرين ده
 په شفاعت سره مخصوص ده په محشرسرور
 ستا امت بــــه منتظر د شفاعت وي
 د بڅښنې نارې بــــه کاندي پراکبرسرور
 ســــتا امت به وبڅښي ته به راضي شي
 بيا دي بڅښه دنیکا نو پــــه قدرسرور
 دمعصيت په رنځ رنځــــوريم دواغو اړم
 د (ملا امير) دوا ستا شفاعت ده ضرر سرور

***

ډېر راغلي ستا غــــمونه زمــــا پرسر
 زه خــــوشحال يم ياره مــــه شه مرور
 پيدا شوې زما صورت د غــــم د پاره
 قبول کــــړې مــــا بنده پرخپل بشر
 په معنا کڻبي لوی نعمت ده غمې⁶² مه کړې
 ډېر لذت لــــري تر قند و تــــر شکر
 د عشق اورچي پــــه صورت⁶³ ونه لگېږي
 که تــــه تــــه وي ته به نه شي اي غريبه

⁶² غمې = غم بې

⁶³ (صورت) بايد يوه څپه ولوستل سي

دملا اميرديوان

که نه ته وي نه دي زه څه برابر
 په مجلس دخو و برونوکه ورگډ شوي
 پاکيزه به ځني ځي لکه سپين زر
 تر دوه نېهره شه⁶⁴ ورتېر هلته مجلس ده⁶⁵
 ته سامع شه دشين هي⁶⁶ دزېروزور
 ستامقصود به تاته تي وجيم⁶⁷ (۲) انعام کړي
 دامقام دهغه ده چي قبول کړي د(ده) در
 دتوحيد ترسوزن ووزه که يکتايي
 که دوتايي ځان يکتاي کړه يک بشر
 خدايه (ملا امير) عامل دخپل بيان کړي
 چي تېريزي تر توحيد سم برابر

***

جفادي اور لگوي صنمه ليري کړه نار
 ودي سوم سرتريايه خودبه کومه گفتار
 شيرين گفتار دجانانکه شنیده کوم ياره
 ترسرو مال يم ورتېر که کنسېنو ست زما پرکنار
 سيمين بدن دد لبر مثل بي⁶⁸ نه وي هيڅوک
 پتن په اورتل سوځي اوس پرما خواراغي وار
 ستاد بهار بلبلان شيرين زبان دي گويان
 ليري دي گرزني زاغانو گل تي⁶⁹ نه وينم لار
 رنخوريم زما مقصود هته بي همپش موجوده

⁶⁴ په اصل کې ورته ليکلي دي: از شهر دنيا و آخرت گذر کن.

⁶⁵ په اصل کې ورته کښلي دي: مراد مجلس مشاهده ميباشد

⁶⁶ په اصل کې ورته کښلي دي: سامع قرآن شاه شو بمع عمل صدق

⁶⁷ په اصل کې ورته ليکلي دي: تاج

⁶⁸ بي = به بي

⁶⁹ تي = ته بي

د ملا امیر دیوان

دواله تاغ—وارمه پردردی پروت یم بیمار
 غمازه مه ک—په هی هی نه پېژنې خپل پردی
 زه دې دښمن گ—پندی مخ له درخم په تلوار
 ستادهجران تلخگی پ—رملازم شبخیزی
 برمن مکن ستمی ع—اشقان هست ناقرار
 ستاد وصال په هوا س—رگردان یم ترآسیا
 من چه ک—نم صنما پروت یم دا ورپرانگار
 ربه په روی دحبیب ما ک—پې غالب پررقیب
 تویی گل من عندلیب نیست م—رابی توبکار
 چند س—وزم درآتش ترا باشد این روش
 من غ—لام خدمتش م—ران مارازدیار
 ملا امیر هست فقیر م—رید شیخ کبیر
 م—راتوبه برتقصیر عفو خ—واهم زغفار

***

خ—م زلف تو پیچ و تاب لکه م—ار
 ع—اشقان هست تشنه لبه ددیدار
 مجروح شد دل م—ن زدست جان ای صنم
 که دیدار را ک—پې یاره زما دوا دپرهار
 موس—م گل گل ، گل میشود شکوفه
 غفلت مکن ای بلبل آمد بتون—وبهار
 چه گناه ک—رده عاشق دل و جان برده معشوق
 امانت کی میدهی ، دلبره و ک—په تلوار
 هست خندان دل—برم ن—ظربمن فگند
 شب و روزم انت—ظار که را بنکاره شی نگار
 سرگردان ش—وم دلبر استاد دیدن په هوا
 دیدار بمن کن ع—طائهای دکفار وده نار

د ملا امير ديوان

(ملا امير) غلام د دلبر ستاد درگاه خاکستر
ر به زاري کومه مران زک — وچه دار

***

ستا په عشق کښي قبل — موم د خان پېغور
هيڅ باک نشته که بر منډي — م که سرتور
نام وننگ راڅخه ورک شو — ستا په مينه
اوس د عشق پراس همپش يم زرين سپور
د دنيا کور که خراب شي نقصان نه ده
خدای دي نه کاندې خراب د عقبا کور
د نيکي په زراعت که خان کړي ستري
پاک الله به شي خوش — حاله هم غمخور⁷⁰
خوي د تر کودي چپاود عاشقانو
عاشقان واره مغموم په غم نسکور
رقيببان راتسه ولاړتوره په لاس دي
نه بېرېم خدای را کړي د عشق اور
که يوزخم دخ — طار ابا ندي جوړ شي
په يوه گذار ه — زار کړم شل او کور
که محرم زه د دربار دخپل اشناي شوم
په کار نه ل — م جنت حور غلمان نور
هغه څوک چي مستغرق في الفيوضات شي
خان کړي پت د زمانې دشرو شور
يوگوره، يوبوله، يووينه، يوغواړه
(ملا اميره) يک بين شه نه بي شب کور

***

ستاد عشق په شراب گ — رزم مست خمار

⁷⁰ غمخور ته بي په اصل کي کښلي دي: نبی علیه السلام

دملا اميرديوان

له ماورڪ ڄان و جـــــهان شوهم قرار
 راشـــــه ونيسه خبرد عـــــاشقانو
 چي حيات دي كه مـــــمات دي كه بيمار
 ستاد عشق په رنگ مي ســـــور درون بيرون ده
 نه پـــــوهېرم چي لاله شـــــوم كه انار
 ستاد درخـــــاوري به گرم په سترگو پوري
 خيل چشـــــمان رو بنانوم له گرد غبار
 بي تكليفه مي ناري دي په هررنگ کسبي
 دهـــــواوا از نغمه کړي واريه وار
 دتـــــوبې ونه كه هر خو مېوه داره
 زمـــــاديار په رنگ به نه وي مېوه دار
 كه وفا کړې كه جفا کړې مراد (دي) خپل ده
 ستا جفا ده سخته گـــــرانه دوفايم طمعدار
 عـــــاشقانو ځان سپارلي پر خپل يارده
 (ملا اميره) ځان سپاره پر حق ستار

***

ځان بېغم کـــــرپه له دنيا څخه لکه مـــــر
 ستاد روح شـــــهباز گذر که تر عرش لوړ
 دا خلاص پـــــرميدان باندي شه محکمه
 بي اخلاصه و شيطان ســـــرپي شو څوړ
 ربه را کاندې تـــــوفيق پر طاعت باندي
 د حساب په روح مامه کـــــرپي په خط پر
 غريبې د دنيا بنســـــه ده تېرېده کـــــرپي
 دمحشر په روح مامه کـــــرپي غريب اړ
 ستاد ربارد عـــــامو خاصو ، منعه نشته
 زه در تلمه رقيب کـــــرم په بد کړي

د ملا امیر دیوان

تشنه لب یـــم دوصل جامونه راکړه
 ماسیراب کړه تردنمن مي کـــړه ته لوړ
 چي هـــجران دي دوصل له مخه راغی
 بې زحمته هنجه وړای نه شي کاکـــړ
 هـــرسړی چي کسب وکاندي هلاک شي
 په دهان کښي يې هـــرشى وي لکه گوړ
 ســـتادربارده دپاکانوودنيکانو
 (ملا امير) ده گناه کارپه گناه خړ

***

راشـــه زما دزړه همدمه وکـــړه ناز
 لـــه رقيبې مي زړه تلـــخ ده لکه پياز
 ستامحبت مي پت پـــه زړه کښي وساتلی
 په آخـــر راخه فاش شو دزړه راز
 گـــوياني له خپله ســـوزه دهرچاده
 خه به وایم زمـــاهمت شولکه باز
 چي درون دچـــاپخته دعشق په اورشي
 عاقبت تـــردهان وزي درپه ناز
 خه بنده خـــه يې همت خه يې طاقت ده
 چي ستادرله به درشي عـــاشق پایواز
 دامیدپه دریاب غـــرق لکه غواص يم
 دربه کله په لاس راکـــړي زمادمساز
 جاهـــلان مي له طاعته غافلان دي
 غفلت وړي گـــويامره دي په مجاز
 (ملا اميره) گـــمنامي و خاکساري کړه
 خپل خـــان بوله کم ترمخ هم تر تاز⁷¹

⁷¹ تاز: یورازحشره ده، چورچورکه (پښتو پښتو تشریحی قاموس)

د ملا امير ديوان

***

ستا وديد ته زم سا ډېر کپري هوس
 محروم مه کړه ما غريب لکه مگس
 دوصال دباغ دي سخته گرانه لارده
 گرانه نه ده چي فرياد کړم دجرس
 ستاد ديد خيال به ونه وزي زمـاله سره
 که رقيب راته غونډۍ کړي خاروخس
 سمندرنگه ساکن د عشق په اوريم
 نه په مرم نه دوتولـرمه وس
 د يوسف په شان بندي دغم په شاه شوم
 دوصلال کاروان مي شه ډېر وډ پرپس
 هر مرغه چي وي ايله په هواگرزي
 چي بندي شي گالـوي بسند د قفس
 که وصال غواړي خدمت په اخلاص وکړه
 په هر دم درته حاضر فريادرس
 ستاد سترگـو کتووايستم له حاله
 پردغـه حال پېژنم کس وناکس
 دا يقين ده چي دمـرگ سپاره به راشي
 (ملا اميره) تاله خـه خندا هوس

***

ستا په فضل به خلاصېم له خناس
 تل جهاد ورسره کړم يـم په هراس
 زما په زړه کښي اچول د خطر وکاندي
 غواړي ما کـري مسوس⁷² په ډېر سواس

⁷² مسوس: هغه څوک چي وسوسه ورلو بدلې وي.

دملا اميرديوان

که توفیق می خدای رفیق کر پرده باندي
 پرې بې نه ږدم بې — رگيه په خپل لاس
 چې د بنمن د چاپه کورشي حال بې⁷³ څه وي
 زما پر کور همپش ولاړد د بنمن آس
 را داخل زما په خوښه نه نفس شيطان شوه
 بندگي مي په عذاب شوه وکره قیاس
 په تصدیق وپه اخلاص عبادت وکره
 ځان ساته قوی د بنمن لری خناس
 بنه صفا کره روح وزره په ذکر و فکر
 خپل دلبر لره ورځه صاف تر الماس
 هر عامل به جزا مومي د عمل خپل
 (ملا امیره) نیک پیرید و کره تل پاس

***

خدای در کورې ډېر دولت سنگ پاروس
 ستا په زړه کښي مکان لکه پانوس
 د دولت دي هوار ډېر د بنمنان دي
 پسې گزني کيقباد هم د قیانوس⁷⁴
 بنه دولت لره زنانو ته نگاه کره
 پر پیره شه که سردی وي که تموس⁷⁵
 تر سه هاره بيداري کره غفلت مه کره
 که غافل شوي پرتارغ کوي خروس
 که دي داد دولت نگاه کره ته باد شاه بې

⁷³ بې = به بې

⁷⁴ کيقباد: د ايران افسانوي پاچا چې وايي سل کاله يې په خورا عياشي کي پاچهي کړې وه (غيث)
 د قيانوس: يو ظالم پاچا و چې وايي اصحاب کھف دده له بېري له بناره وتلي و او په غار کي پټ سوي وو
 (غيث)

⁷⁵ تموس: د گرمۍ موسم. د کندهار پښتانه تمونښ ورته وايي.

دملا اميرديوان

مقابل دي نه وينممه چين و روس
سنگ پاروس که داخل په لوی بازار کړې
خدای به درکړي خوشحالي تـر نو عروس
تکلیفات دشـر عي پند پر خپل سر کړه
(ملا اميره) بي تکلیفه لرگی نه کپړي ابنوس

***

په صیقل سـره گناه کـړه دزړه تراش
د توحید پـه نور غایب کـړه بد خفاش
که صادق یې امـر ونهی کـړه محکمه
په قـرآن کي نقش کـړي دی نقاش
خـو باطله مـد عا د بنمن نه کـړي
مـد عا د بنمن دی پـه شرعه پاش
ته آئینه دشـر ع نسه⁷⁶ و خپل مخ ته
ستا عیبونه به بـنـکاره شي بي تلاش
هـر بنده چي پـه اخلاص بندگي نه که
په قیامت بـه شرمنده وي مخ یې خراش
هـر بادشاه چي پر سپاه دولت بسیار کړي
هـر سپاهي وي تـر تر سرهـم تر معاش
(ملا اميره) دون هـمته تـر هـر چایي
هسي کم یې د دنیا تـر ادنی ماش

***

په حصول دمقصود تل گـرزي دروېش
پرې بـه نه زدي خپل مقصود په زړه دلرېش
ترک وهـلې ده دنیا د خدای دوستانو
تر دنیا تـر شـو و محبت د خدای ورپېش

⁷⁶ نسه = نېسه

دملا اميرديوان

بي له جذبه دوه جـــــهان كله هېرېږي
 كه مـــــجذوب شوې له تا پاته گاوومېش
 طـــــريقه و عشق ته جذب الهي ده
 ته عـــــاشق يې كه رب جذب كئ⁷⁷ درپېش
 كه عاشق شـــــوي دغه لوى فضل درب ده
 داســـــم ذات په تبغ زخمي زړه همېش
 دخداى اسم ده ساكرتابه مسكور كړي
 يك بيني ويك خو اني به كړي ستا كېش
 متنفر به له مـــــخلـــــوق ظاهرباطن شي
 كع دي ياروي كه اشـــــناوي كه دي خوېش
 ښه بيان د جـــــذب عشق ده مـــــو منانو
 (ملا امير) يې بيان وكئ⁷⁸ خيراندېش

***

په خپل ژوند چي خپل يار نه كړې فراموش
 خپل يار بـــــوله تابه كاندي زرین پوښ
 و عـــــاشق ته دمعشوق صفت شكروي
 په ظاهـــــره وي آرام باطن پـــــه جوش
 په خپل عشق دطاعت بار پرمعشوق سپك شي
 پروانه كه ددنيا پـــــه خريد فروش
 عشق هـــــغه دئ چي پر شرع موافق وي
 مخاف له شـــــريعتته شيطاني حق فراموش
 نه ده چاميندلى عشق پـــــه كسب جانه
 دالباس دهغه چاده چي يې رب كاندي وروپوش
 دديداردي طلبگار عـــــاشق قان واړه

⁷⁷ كئ = كړئ

⁷⁸ وكئ = وكړئ

دملا اميرديوان

همپشه وي سرگردان گرزني مدهوش
 (ملا اميره) كه صادق يي پسه طلب كښي
 شب وروزد جفاز هرکړه ته نشوش
 همپشه بيان د عشق کړه (ملا اميره)⁷⁹
 په بيان كښي دي ثواب ده نه شي خموش

***

ز مـادزړه خيال تېرېده كاندي ترعرش
 ارام نه كه د دنيا پرفراني فرش
 ستاد عشق له برکته مستغني شوم
 دوه جـهانه راته هيڅ شوه لکه قرش⁸⁰
 راڅخه هېرده رشي خوند شي په دهان كښي
 نه پـوهېږم چي د اتلخ ده او كه ترش⁸¹
 چي د عشق په اورمي سـوی دل و جان ده
 جنگ آسان شود اورس⁸² هم د حبش
 ستاد عشق په جامو هسي مست خماريم
 دنا کس اوس منت باريـم هم بارکش
 رقيبان راتـه ولاړ ستاپه کوڅه كښي
 پرورم مانوش کړي دی ستا برش
 دوي چشمانمي مي خلورشوي ستاپه لوري
 منتظر درتـه ولاړيم په جنبش
 توکل پر خپل خـالق کړه (ملا اميره)
 خپل خـالق بياله تا کاندې سوال پرسش

***

⁷⁹ اصل: ... ملا اميره فقيره

⁸⁰ قرش: ديوې سکې نوم دی.

⁸¹ اصل: ... د اتلخ ده که شیرين ده که ترش

⁸² شاعر دلته (اورس = روس) له عامه محاورې سره سم راوړی دی.

دملااميرديوان

دخپل يار طلب کـــوه تل پـــه اخلاص
 ځان غوټه کـــړه په درياب لکه غواص
 عاقبت بـــه درپيدا کـــړي ترسرتېره
 ته بـــه شې په دغـــه درکلان خواص
 که دي ســـرله تنه بېل په غواصۍ شي
 په عقبا بـــه پيدا کـــړي دسرقصاص
 په طلب کښي دوصال که څـــوک فناشي
 رب به ورکـــړي درجه دخاص الخاص
 په تـــقوا و په اذکار زړه نـــرم کپړي
 پـــه مثال لکه چي نـــرم ده رصاص⁸⁸
 راشه پرېرډه دادنيا طلب ديار کـــړه
 ته مسلـــم يې نه وليد بن عاص
 ددنيا مـــحبت حـــجاب ده (ملااميره)
 راشه ترکه دادنيا کـــړه په اخلاص

***

دمعشوق دربار له ځـــم لـــرمه عرض
 که نـــقاب له مخه واخلي سرعوض
 زه عـــاشق يم منتظر ستا وديدن ته
 ستا په ديد ستا پـــه رضا لـــرم غرض
 که عطاراته ديدن کـــړي زما صنمه
 زه څـــو شحال يم که وړيا وي که په فرض
 بې له تامي هيڅ مقصود په زړه کښي نشته
 پر عـــاشق باندي طلب دمعشوق فرض
 عـــاشقان پـــه هجران سوي دي دلېره
 آرام نه کـــړي يو ساعت پر زمين ارض

83 رصاص: قلعي (بيورازفلز).

دملا اميرديوان

هغه څو ځو ک چي توانگر په قناعت شي
 زړه يې خالص شي د دنيا له سخت مرض
 دانايانو لره لپاره اشاره بس ده⁸⁴
 (ملا اميره) جا هلان دي په زړه قبض

***

و خپل يارو ته ژراده زمافقط
 ټوکل پرتا، نه پرېل چاده زمافقط
 بنه مي يار بنه يې ديدارده بې مثاله
 ستا ديدار ته ډېره تمنا ده زمافقط
 محروم ستاله ديداره هغه څوک دي
 چي کافروي دي د بنمن ستاده زمافقط
 تل د زړه ډېگ په جوش د عشق په اور
 ترچشانو مي خوناب گاه و بيگاه ده زمافقط
 پخته کار عاشقان موج لکه درياب کړي
 ځني ورک ځان جهان محبت پرتاده زمافقط
 منصفان که انصاف و کړي په خپل ځان کښي
 هيڅ منت به نه پرتاونه پرماده زمافقط
 په عالم کښي منت بار شوي (ملا اميره)
 د تهمت په پېټي ماته شوې ملاده زمافقط

***

څو به گور زمه ژوندي پر داسا
 طمع نه کورم چي پيدا به کورم نشاط
 شيرين غمر په غفلت راباندي تېر شو
 نه مي وکوره بنه تقوا و احتياط⁸⁵

⁸⁴ اصل: ... لپاره اشاره بس وکافي ده

⁸⁵ اصل: ... بنه تقوا و عبادت احتياط

دملا امیردیوان

دنیا خای د کوچ و بار هیخ باورنشته
 وداناته ده خـرگند لکه رباط
 زندگی کـرپه واره صرف په عبادت کبني
 تېر بـه شې د باد په شان پرپل صراط
 هیخ عـاشق به له رقیبه وېره نه کړای
 که له یار سره یې نه وای اختلاط⁸⁶
 د اسم ذات په تېره تیغ کـرپه زړه دو نیمه
 (ملا امیره) ډېر بـه خو کړې انبساط

***

د عشق بار زمـپه شاده سخت غلیظ
 راته جوړه تـماشاده بخت غلیظ
 عاشقانو ته یې دام دزلـفوا یبني
 عاشق بند شـو تر دابند نشست غلیظ
 بد عـمل راته رقیب شوز ما و خان ته
 نیک عمل ده زمـا و خان ته تخت غلیظ
 دغه تخت مي د باد شاه پر تخت بالاده
 وړې نه کـرم زمـا تخت ته بخت غلیظ
 راخه هېر د یار محبت کـرپه دوه جهانه
 همبش سپورد عشق پـر آس یم سخت غلیظ
 نن تناب دو وصال تینگ نسه محکمه
 دا تناب ده ډېر د یار مخت غلیظ
 عروه الـو ثقی رب بللی خپل قرآن ده
 ته عامل شه (ملا امیره) د قرآن نوشت غلیظ⁸⁷

***

⁸⁶ اصل: ... که له یار سره یې نه وای سروکار و اختلاط

⁸⁷ په اصل کې ورته کبني دي: هر چه در قرآن نوشته شده است ، همه احکام محکم است.

دملا اميرديوان

زه طامع ييم دديدار لـرمه طمع
 زه بلبل ييم دگلـزار لرمه طمع
 سياحـان چي سياحت پرزمين کاندي
 زه سياح ييم دبهار لـرمه طمع
 جوش خروش دعاشقانو په سينه کښي
 زه عاشق دفيضانـوار لرمه طمع
 چي تشهيراختياروي هـغه خامان دي
 زه پخته دگلـمناميه، دقرار لرمه طمع
 نابالـغ فقيران ډېر دي، پيري کاندي
 زه بالـغ دبنـغه رفتار لرمه طمع
 په طريقت کښي نابالـغه ډېر کسان دي
 زه بالغ دطريقت ييم ددستار لرمه طمع
 کمينه بنده دخـداي (ملا اميره) فقيره
 دتاخـون په وينو سورلکه انار لرمه طمع

***

دلاله په شان زما داده دزړه داغ
 ستاد عشق له غـمو، نه لرم فراغ
 دبلبل په شان طلب کـوم دگلو
 که مي ولـيداي ديار دحسن باغ
 که صدف رنگه سينه شو هـ دچا صافه
 په صدف کښي دررو بـنان وي لکه چراغ
 دحقيقت پـر گلستان بلبلان گـرزي
 کله بـيايي چي ورگډ به شي تورزاغ
 (ملا امير) غريب درد منده ستا په عشق کښي
 په وصال سرې⁸⁸ معطر کـړه جان دماغ

دملا اميرديوان

***

خداي دي نه كاهيخ مسلم له عشقه صاف
 چي له عشقه وي خـالي ، ده بي انصاف
 هر مومن ايـمان را وري په خپل عشق ده
 د كافرو چي عشق نه و حساب نه شوه له اشرف
 د جاهـلو رجوع كله شي و عشق ته
 عاشقان دخپل زرگي كاندي طواف
 له ازله قاسم كـري بـنه قسمت ده
 كافـران به په عـذاب مومن معاف
 پرزاهـد و باندي سپك بارد طاعت ده
 سبب داده پـر محفوظ بي ده عشق چاف⁸⁹
 هـغه چاته چي طاعت مرغوب محبوب شي
 داهـمه ده واره عشق ، و كـره انصاف
 دزاهـد و كفاف قـوت ولايموت دي
 پـه زيادت بي حـكم كـبري د اسراف
 سرگـردان اهل دنيا دي په طلب كـنبي
 مـورپه نه شي مگر خـاك شو شكـم ناف
 خـداي دي صبر قناعت زما روزي كـري
 (مـلاميره) لـه خپل نفسه كـره خلاف

***

كه صادق بي له گناه كـره خان حنيف
 په تقوا و عبادت كـره نفس ضعيف
 دنـيكانـو محبت دـخان عادت كـره
 خـداي دي نه كاندي گـمراه د چا حريف
 د جاهـلو له صحبتـه بـعيد گـرزه
 په صحبت بـه دنـيكانـو وشي لطيف

89 نيايي چاپ وي؟

دملا امیردیوان

عشق بازي له میانه و اخـــــــــــــــــله که دانایی
 په خپل ځان کـــــــــره جامه د عشق لفیف
 پـــــــــه ویل دمحققانـــــــــه و فـــــــــهم و کړه
 هـــــــــرگفتن یې تـــــــــرمرجان و در ظریف
 هـــــــــرکامل له خپله ســـــــــوزه تصنیف کړی
 ناقابل ده (مـــــــــلا امیر) کـــــــــوي تصنیف

***

ماچي و خوړل ديـــــــــار د لاس تریاق
 راخڅه ورک شـــــــــو و وخت د صبح و د اشراق
 ستاله حبه ما سیواشوه فـــــــــراموشه
 بیاپه یاد دیار شیرین دهـــــــــان بزاق⁹⁰
 سرگردان و پای دوان شوم په عالم کبني
 د عشق آس مي څابک ولید تـــــــــر براق
 چي وصال مي د دلبرپه کـــــــــوڅه وشو
 دا خـــــــــلاص پـــــــــرمیدان پاته شومه طاق
 له هـــــــــغه پس خوشحالي شوله راپېښه
 بیامي ولید ځان جـــــــــهان شومه آفاق⁹¹
 په ظاهر صورت مشغول یم له عالمه
 ذمیمه شـــــــــوله بدل پـــــــــه نېک اخلاق
 (مـــــــــلا امیر) ده مـــــــــدرس د عشق په علم
 دهـــــــــر بیت ثواب دې⁹² ډېرشي تر عتاق⁹³

***

ســـــــــتاد وصل د گلشن زمـــــــــا اشتیاق

⁹⁰ بزاق: دخولي نارو ته وايي. کله کله دخولي په معنا هم کارېږي.

⁹¹ په اصل کې ورته کبلي دي: برهوش آدم

⁹² دې = دي بې

⁹³ عتاق: د مينځواو مريانوا آزادول

د ملا امیر دیوان

خه به وایم د هجران دلوی فراق
 زه ترسرو ترمال و خپل جانان ته
 خدای دی نه کاندې زما قول په نفاق
 په ژراسره زما بوتي کاني ژاري
 خلاف نه ده دمعشوق عاشق مشتاق
 بد عمل زما حجاب دیار له مخ شو
 ورکېده دی د حجاب په نیک اوراق
 د توحید په دریاب غرق شه حجاب نشته
 بڼه وصال به دی روزي کاندې رزاق
 د قسمت برخي و هر چاته رسېږي
 منتظور ته ولاړ دي تمول عشاق
 دوه جهان چي له تاهېر شوه (ملا امیره)
 خه په کار دئ خراسان ملک د عراق

***

بې جذب الهي به خوک پیدا کړي د زړه چاک
 هغه به مجذوب کړي چي بې رب که سینه پاک
 عامل د شریعت شه ته خضوع و انقیاد کړه
 تمثیل دامرکاندئ زیاتي نه لری هیڅ واک
 که فضل درب وشي تابه کي⁹⁴ شاه شاهان
 رتبه د عشق به در شي تابه کي⁹⁵ خس و خاشاک
 هغه (مي) بختورده چي دی تېر تر نام و ننگ شي
 محکمه شریعت وي پخپل دین کښي وي چالاک
 د عشق مثال غمی ده دوه جهانه قیمت نه دئ
 فرض (بي) پتهېده دي چي له تانه شي بېباک

⁹⁴ کي = کړي

⁹⁵ کي = کړي

دملا اميرديوان

گوره هرزارع چي تخم خرڼه که په مخکه
حرام باندي خرمن دئ هم ثمر و هم خوراک
حال داليا و گذشته و وپسه داشان و
په درون کبني جوش خروش و دهیچانه و ادراک
خامان هغه کسان دي چي ظاهر جوش و خروش وي
نه وي دی تېرشوی ترننه سره افلاک
روح دده محبوس وي په ناسوت په ملکوت کبني
ذيقه بي سينه وي غريب گريزي گربوان چاک
خپل نفس ورته وایي تر تانشته (هيخ) ذاکر بل
که دی په داغلط شوتلخ بي کئ شیرين باغ ناک
بسکه (ملا اميره) خه ويل دي ترخوله خېڅي
فقيران دز ماني دي مبتلا خه ورته شاک

***

من و عن د کتاب ورک دهغه چاشي
چي د عشق دودوني⁹⁶ برشي تر د اووه سماک
درې ذکره په حديث کبني بيان شوي که خبر بي
يومي لساني دوييم قلبي دريم روجي ثناک
لساني مي لقلقه ده قلبي ذکر و سوسه ده
روجي مشاهده ده در سول په قول پاک
فرحت در روجي ډېر دئ که پورورغي سالک
پر (ملا امير) چي راغي همپشه ده فرحناک

***

هرمريدي خپل شيخ بولي پير کامل
تابه کاندي و مقصود ته پيرو اصل
سست يقين که مريدي دواصل و که

⁹⁶ دودوني = دودونه ئي (لوگي ئي)

دملا اميرديوان

دی به پاتنه معرا⁹⁷ شي بي حاصل
 اول شرط دمريدي مي خپل يقين ده
 كه شرط ترك شي مشروط پاته شي عاطل
 پـرناقص كه كامل يقين خـوك و كه
 سـتاد پاره به ناقص پير شي كامل
 هر مريدي و خپل شيخ ته تسليم كاندي
 په دغه تسليم به شي بالغ عاقل
 جماعت ورد وظيفه پر خان لازم كړه
 تقوا خوي كـړه دگناه نه شي عامل
 دسلوك بيان مي كـړي په پښتو دي
 (ملا اميره) فرق كـوه د حق باطل

***

رانبكاره شـوداشـنای حسن جميل
 محسنات د دنيا شـوه خـوار و ذليل
 بنياستي د دواړو كوـنوسـر كوزي كه
 چي بي وليد زمـاديار حسن اصيل
 په كامل صفت موصوف زماد لبرده
 خـوك به نه وكي⁹⁸ سيالي كثير قليل
 ترچشـمانومي خـوناب ستاله فراقه
 نه پـوهېرم چي قصير شي كه طـويل
 په طلب دخپل جانان يم سرگردانه
 پرې بي نه رد م كه غـرق شم په رود نيل
 سرو مال زمافديه ترخپل جانان ده
 (ملا اميره) صادق شه مه كـړه تعطيل

⁹⁷ معرا: لوخ لپړ

⁹⁸ وكي = وكړي

دملا اميرديوان

ستا و وصل ته حيران ده زمادل
 شين توتي دگلستان ده زمادل
 له فلکسه سنگ رېزي راباندي اورې
 سرگردانه پرزمين هم پراسمان ده زمادل⁹⁹
 خوب خندا راخخه ورک ديارپه مينه
 خودبه ژاري په طلب دخپل جانان ده زمادل
 پرعاشق دمعشوق کله دلسوزي شي
 دلسوزي مهرباني ته نگران ده زمادل
 غم د عشق راخخه هېرکړه نورغمونه
 ستاله غمه سرگردان هم نالان ده زمادل
 دظاهردنمن که زرتوري په لاس وي
 هيخ باک نشته په عذاب له نفس شيطان ده زمادل
 بندي کړي دي دهجرپه زندان يم
 متنفردله اختلاطه دانسان ده زمادل
 خان ملبوس دې ننگيه په لباس کړه
 (ملا اميره) له جهان خخه ترسان ده زمادل

***

دساقی له برکته ملک گلزاروینم
 پسرگلانود بلبلوچونهاروینم
 زه بلبل ستادگلشن یوم بل گلشن خه کوم
 خزان نشته ستاگلشن همپش بهاروینم
 هرگلشن لره خزان شته له فلکه
 په امان زه ستاگلشن له هراضراروینم
 عاشقان مي بلبلان دياردباغ دي
 ساکنان (مي) عاشقان زاغان فراروینم

⁹⁹ تردې نيم بيتي وروسته دوهم نيم بيتي څلورڅپي زيات دی.

د ملا امیر دیوان

نوشته مي پر محفوظ دفتر د عشق ده
 تسلسل د عاشقان و اريه و اړوینم
 مومنانو مومني په عشق پیدا کړه
 په عقبایې لویه گټه د دیدار وینم
 له دیدار څخه محروم ټول کافران دي
 عشق بې نشته دوی مقهوره د قهار وینم
 بڼه شیرین بیان د عشق ده (ملا امیره)
 راشه وخت کتو تاه دئ اوس تلوار وینم

***

خدای را کړي پاکیزه دین د اسلام
 دغه رحیم درحمان ده لوی انعام
 جماعت مي طریقه د پاک رسول ده
 خبردار شه لومړنۍ ونه کړې بې امام
 تارکان د جماعت به شرمنده وي
 په عقبابڼه مختورن وي هم بدنام
 تل درود و اسـتغفار وایه په ژبه
 شفاعت به دي روزي شي د نبي خیر الانام
 توکل تقوا همپش پرځان لازم کړه
 د بنمن بند کړه د خضوع په محکم دام
 بیا منقاد د خپل پادشاه شه که دانایې
 محکومي ته همپشه کړه د حکام
 (ملا امیر) غریب دوعا گوی دهر مومن ده
 خصوصاً د خپل پادشاه هر صبح وشام

***

دیاردید لره ورځم بې پروبال یم
 له دیدنه بې شرمم بې جمال یم

دملا اميرديوان

زه غلام ييم بېکاره ديارپه کار کښي
 کم همته بد هنره بد خصال يم
 بندگي دي قبلوم پر دوه چشمانو
 ياره ته مي کړه قبول زه ډېر ملال يم
 رقيبانو سرگردان کړم په عالم کښي
 ستادربار لره درختم بند په جنجال يم
 درقيب له هـمراهي مي سل توبې دي
 نادیده يار مين کړي پر شين خال يم
 کيمياگر (دي) دکيميا په طلب گريزي
 ديار وصل زم کيميا په قيل وقال يم
 عاشقان کيمياگران طلب ديار کړي
 که غافل شوم له طلبه بد فعال يم
 دتغير تبديل لار نشته زم او يار ته
 په طلب بي دوصلت و دوصلال يم
 حيران ډېر مه و خان (ته) و جهان ته
 ولي ورک خان و جهان شوي کمال يم
 زه منکر له بندگي د نفس شيطان يمه
 (ملا امير محمد) بننده د ذوالجلال يم

***

په ظاهر غريب مـلاباطن ملنگ يم
 په اسم ذات سره خوشبويه تر لونگ يم
 لوی اقليم د مومن زړه ده بي پايانه
 وربې¹⁰⁰ نه کړم له غماز سره په جنگ يم
 که لښکر د دښمن ډېر ده هيڅ باک نشته
 پنځه غشي مي په لاس ناست پر پلنگ يم

¹⁰⁰ وربې = ورپه بي

دملا اميرديوان

پنڄه غشي مي پنڄه فـرض لمونڄونه
 كه ماتينگ ڪـڙه زه ولاڙديار پرتنگ يم
 ديارنگ مي جـماعت دپاک رسول ده
 مومنان بي¹⁰¹ تينگـ ووه ناصح لنگ يم
 پاک مسجد مي ده پالنگ مورباندي ناست يو
 پري بي نه ڊم كه هرڄوپه صورت خورنگ يم
 كه وصلت له ياره غـوارې لارده ده
 كه مي تينگه ڪـڙه دالارباد شاه اورنگ يم
 افضل ڪري خدای زمـوردين ترڪل اديانو
 كه عامل دشريعت شـوم زه خوشرنگ يم
 ستاد عشق له زخمه سورلڪه سورگل يم
 عاشقان دي وارـه سره ، نه چي زه رنگ يم
 دوصال طلب لازم پـرمـماغريب ده
 دهجران په اوردي سوي خـوارپتنگ يم
 همراهي دي دينانـوپه کارنه ده
 بهترداچي له بي دينوڄخه پـرخنگ يم
 كه رويت مي په نصيب ستاله جمال شي
 خورند سـر به همپشه لکه متنگ¹⁰² يم
 دسراج الملت والدين بنـه دبدبه ده
 (ملا امير) دده دو عاگوي نه دپرتنگ يم

***

کباب ڪـڙي دي زمـازره اوردهجران
 دغه اورهـجران ديارغوارم تاوان
 په عـوض کنيي وصال غـوارمه جانانه

¹⁰¹ بي = به بي

¹⁰² متنگ : کمند ته وايي (ظفر اللغات) او کمند دلومي په معنا دلته له بيت سره سرلگوي.

دملا اميرديوان

که وصال معاوضه شي نشته زيان
 معشوقه له عاشقانو حجاب نه شي
 دا ادب ده د عاشق معشوق ترميان
 که عاشق لره سل روح د خان پيداشي
 همگي به کي¹⁰³ فديه ترخپل جانان
 په دنيا کښي بي بل حب و مقصودنه وي
 کل مقصود بي وي دلبر، ژاري حيران
 هغه خوک چي په نظر د معشوق نیک شي
 بي بي سپورکاندي د عشق پر آس دوان
 د دنيا نام ننگ واره خني هېرشي
 پروانه کړي د دنيا په سود وزيان
 کل همت بي وي مصروف ديار په حب کښي
 بل حب نه کړي صادقان دي عاشقان
 په بيان د عشق شيرين مي روح و جان شو
 (ملا اميره) درپاشه پرسپين ميدان

***

ستاله غمه راته اوردي کل زمين
 بي مثال ده زماد لبر مخ بي رنگين
 محبت زما و سويله ده و وصال ته
 رقيبانه و راته کړي دي کمين
 بل اسباب د عاشق نشته بي له عشقه
 د عشق اور په و سوي رقيب لعين
 بي تکليفه هېڅ قاصد مقصودنه مومي
 سرگردان دي قاصدان په زړه غمگين
 اومي غوښي چي په دېگ کښي جوش ونه که

¹⁰³ کي = کړي

دملا اميرديوان

وېې نه خوړي که غني وي که مسکين
چي پخته د عشق په اور کښي عاشق نه شي
حساب نه ده په رتبه دکاملين
د خامانو خامکاري سوزو وگدا زده
تل به ژاري دی بعید وي له تمکين
په بيان د (ملا امير) هغه پوهېږي
چي سالک وي پخته کارزړه يې وي سپين

***

په تناب د زلفو بنديم د جانان
نه خلاصېږم که بنډمه دوه جهان
هيڅ مي وېره له رقيه غمازنه شي
پر خوان وينمه پيره د تور زلفان
شش طرفه فيوضات د جانان اوري
خالتي نه ده هيڅ آفاق زمين اسمان
عاشقان همېش په غم کښي خوشحالي که
وصال غواړي پروا، نه کړي په هجران
که نن گوري تورو سپين ديار په خط کي
ته عامل شه همېشه گرز ترسان
نه حسب نه به نسب د چاپه کار شي
چي حاضر شي دمحشر په لوی ميدان
خوشحالي دنیک عمل ده ونيکانو
بد عمل به غمگيني شي دعصيان
که رضاد جانان غواړي رضا پرېږده
که جانان له تارضا شوڅه په کار حورو غلمان¹⁰⁴
درضادي طلبگاره خو اړبنده يم

¹⁰⁴ دانيم بيتی ترنور وڅلورڅپي اوږد دی.

دملا اميرديوان

(ملا امير) ده گناهـ کار غـ واري غفران

***

چي خالق تخليق وکئي¹⁰⁵ زمـ اذ ژوندون
 بيا عاشق بي پر خـ ان کـ ږم راغي بېلتون
 په خپل عشق سره طالب زه دوصال شوم
 شب وروزيم سرگـ رـ دان په جگر خون
 نه پوهېږم زمـ اـ په باب قلم څه کنبلي
 چي يو غـ م وي نوشته که په زرگون
 که مي ورکه خـ موب خندا شوه ستاله حبه
 په کار نهـ دي د دنيا ډېر نعمتون
 نور غـ مونه راڅخه هېر ديار غموکړه
 يار نيولي دي له مـ خـ سل حجابون
 محرمات شهناک شـ وه سل حجابه
 له مذکور ه تقـ واکانـ دي صالحون
 په نصيب د عـ اشقانـ و عجز و نيا زده
 ديار حـ د عـ اشقانـ وده ژوندون
 تل مشغول ديار پـ ه وصل صادقان دي
 سمندر غـ وندي ساکن اور بې مسکون
 تمام صورت مي ستاد عشق په اور کباب شو
 (ملا اميره) تالهـ اورد عشق صابون

***

معشوقـ ان د عـ اشقانـ و قاتلان
 بې تقصيره ځني يـ و سـ ي دل و جان
 په عالم کنبې سرگـ رـ دان گريان وي
 بيا يـ قـ وت وي د زړه وينه دخپل ځان

¹⁰⁵ وکئي = وکړئ

دملا اميرديوان

خني ورک صبر و سکون ديار پيه مينه
 همپشه يي اوبنکي ځي تر دوه چشمان
 بي غمي شي پرحرامه په دنيا کښي
 دفراق اوبنکو تر ځان وگربوان
 دوه جهانه خني هېرشي بي دلبره
 سرو مال کړي صدقه تر خپل جانان
 په کڅوڅه ديار ولاړ بي نام و ننگ وي
 مرتبه يي وي بلنده تر اسمان
 په اول کښي محبت بيا گمنامي ده
 (ملا اميره) گمنام شه که بي پوهان

***

له هجرانه همپش ژاړم پيه نارو
 ديار ديد پر ماشيرين، تر قند مسرو
 درقيب پيه محبوسې به هيڅ بندنه شم
 زه محبوس ييم دخپل يار پيه زولنو
 چي بي توري زلفي بيا پر مخ خپرې کړې
 عاشقان سينه سوزان په اند پښنو
 رقيبان يي راته کښېنول په څنگ کښي
 اوس مي ولي په تکړو¹⁰⁶ په سنگ رېزو
 بدبختي درقيب داوه له اوله
 چي بي ذات دده پيدا کړله او رو
 بيا يي وکړ تکبر پيه سجده کښي
 په کار نه شه عبادت دې پر کلو
 رقيبان مي دښمنان دپاک ايمان دي
 (ملا امير محمد) څغله پيه گامو

106 کټ مټ وليکل سو

دملا اميرديوان

***

خال دي ايڻي دئ پڙهه ميان ڪنبي دابرو
 نن مجنون غوندي عذاب ڪر مه ليلو
 ودر بار ته دي ملنگ پڙدوهه ناست يم
 ولا ڀه نه شمم مگر ديدرا ڪڙي خيالو
 منتظر دي ددي ڪن لکه بلبل يمم
 خوبه گزر زمه محروم هه له ڪتو
 ياره جوڙهه شڪوفه پڙهه زمستان ڪڙه
 او ڪه نه وي جان دم ساغ مي ڪڙه خوشبو
 جد ايي ديار ترخه وصال شيرين ده
 ڪه يمم و خله وصال ڪاندي نن پڙزو
 عاشقان دي شه بازان ديار په مينه
 سرگردان دي پڙ زمين پڙ ليو يو غرو
 ربه روي ستاد دوستان مومي دروري
 عاشقان ڪڙه منور په انوارو
 ستاد عفو مقام پت له هره چاده
 (ملا اميره) عفو غواره په زارو¹⁰⁷

***

زم پاهه زڙه يارد عشق اورولگاوو¹⁰⁸
 بيبي روح راخه يووڙ غم بي نورولگاوو
 خوشحالي دزندگي را پوري غم شوه
 غم بي درونده هجران زور پڙ ما پورولگاوو
 دنفس باغ مي ستاد عشق په اورايره شو

107

په مقطع ڪي لڙهه تصرف سوي دئ. په اصل ڪي داسي وه:

ستاد عفو مقام پت له هره چاده زماد لڙه

ملا اميره عفو غواره په چڙو په زارو

108

شاعر (ولگاوو) دخپلي لهجي سره سم ڪنبي دئ اوسني ليکدود بي (ولگاوو) دئ.

دملا اميرديوان

یک بینی یکجھتی بیا پرما زروولگا و
 مجوف زرگی می ډک په سل فکرو و
 دتو حید په نور شو ډک عجب بی شور و لگا و
 رقیبان حیران ولاړ زما و حال ته
 دتو حید نور می پیره په رقیب اور و لگا و
 دمعشوق په طلب ستړي عاشقان ده
 (ملا امیر) می په طلب سرخیل گورو لگا و

***

راشئ مومنانو دخپل رب ثنا گوئی کوو
 محکمه پر خپل دین شو و بادشاه ته دو عا گوئی کوو
 راغلی اروسان دي دوی و مور و ته حیران دي¹⁰⁹
 غیرت د دین به و کړو مور به هم پهلوانی کوو
 حیات دي زموږ بادشاه و ی کل اسباب برابر وینم
 قتل به کفار کړو مور پر دوی شمشیر بازی کوو
 پر خلافت د چار یار دي محکم زموږ بادشاه و ی
 مغلوب دي کافران شی چی پر دوی مور غالبی کوو
 بد بخته کافران دي نا امید له قرآن دي
 فتح به خدای را کړي د قرآن مور پیروي کوو
 انگرېز که اروسان دي زموږ جنگ خنځه ترسان دي
 مومنان ټول شیران دي اوس پر دوی به چا بکي کوو
 ترسان می اروسان دي دلاوره مومنان دي
 غازیان منتظران دي مور دوی ته کار سازی کوو

¹⁰⁹ دامیر حبیب الله خان په وخت کي افغانستان ته دروسانو دراتگ خبره له تاریخي مدار کوسره سمه نه خپړي. دشاعر مراد به یاه سیمه کي دبلشویکي نفوذ دخپربدو خطروي اودی به بی دروس دتجاوز په نامه تعبیروي او یاه نو بردر قد باندي دروسانو پوځي تبری ته اشاره وي. دغه واقعه دغازي امان الله خان د پاچهۍ په اووم کال پېښه سوې ده (۲۷ قوس ۱۳۰۴ ش) او په دې ډول نو تر دغه کاله پوري دشاعر ژوند هم یقیني کېدلای سي؟

دملا اميرديوان

کفار که هر خود بردی ددین عقل بی هبردئ
 بی جنگه بی نه پر برد و دخیل دین مورغاوری کوو
 قاتلان که مقتولان شو که پاته پر میدان شو
 سود منده مومنان دی (ملا امیره) مو عظمی کوو

***

تیریوسف ډ پر بنایسته زمور پیغمبرو
 ستاره ورته عاج ز شمس و قمر و
 غلبه دنور بی تیره تر هر چاوه
 په خوبانو کنبی خرگند لکه زیر لمر و
 دو حدت له باغده درخته رانکاره شوه
 نه بی مثل پزر زمین لکه نینترو
 دکمال په مپوه پره دغه درخته
 مومنانومی نوش کپری بته ثمر و
 شاکیران ددی مپوی به سربلندوی
 تورزاغان له دی مپوی خخه کور کرو
 مومنان دی خدای غافل په دین کنبی نه کپری
 غافلان له خپله دینه گاو و خرو
 دطاعت بارچی بابا آدم په شاکی
 مومنان بی¹¹⁰ قبلوی بارد پدرو
 مومنی ده نیکنامی دعقبا گته
 مومنانو تینگه کپره که می ضررو
 دنبی پر دین ثابت شه (ملا امیره)
 سپی رقیب ثابته نه شولوی خطرو

***

ته آینه دشروع نسه¹¹¹ و خپل مخ ته¹¹²

د ملا امير ديوان

ستا عیبونه به بنکاره شي ته نیکبخته که بدبخته
 نبسه طاعت و بندگي د پاک الله کپرہ
 له ریا خخه ځان ساته ، نفس بدبخته
 سره اورونه دي پسه لاس د د بنمنانو
 ستا طاعت و سررو مال سوځي یک لخته
 ستا په بڼهر کښي بڼه کوته په دولت¹¹³ ډکه
 بپغغم نه شي د بنمن ستاده په زړه سخته
 که ولاړ پخپل ککوته وي ترسهاره
 اوس باد شاه يې گوياناست يې پرخپل تخته
 دتقوا تبغ پسه لاس ونيسه محکمه
 درايله به کي¹¹⁴ د بنمن ستا تخت و بخته
 سرگردانه له خپل نفسه ډپر عالم ده
 (ملا اميره) جهادي شه مې پرېږده گرم ويخ ته

***

د دنيا که جستجوی پردا جهان که¹¹⁵
 که خدای هپروي آخورت لره تاوان که
 پرجهان باندي ژراديار له حبه
 داژرادمحبت دخدای دوستان که
 چي د عشق په تبغ يې غوڅ د زړگي سرشي
 د فراق په اوبنکو ترځان وگرېوان که
 د صادق عا شق ژراده پخپل ځان کښي
 که مخلوق ته شي ظاهر د ځان نقصان که

¹¹¹ نسه = نيسه

¹¹² داغزل په اصل کي د (ت) په ردیف کي . ماد(ه) ردیف ته را نقل کړه .

¹¹³ دولت دلته د دنيا په معنا راغلی دی .

¹¹⁴ کي = کړي

¹¹⁵ که = کا

دملا اميرديوان

دين دنيا سره ضد دين (دي) هيڅ شڪ نشته
 په يوه ځاى اوراوبه ڪله مڪان ڪه
 دادنيا ڪه پخپل فڪر گلستان ڪرې
 عاقبت به يې خراب دم مرگ خزان ڪه
 منزه دى عشق د نفس له خوى خصلته
 دامشکل ده چي ديدنه څو ڪ به چشمان ڪه
 جاهلان سو په دنيا دين بدل ڪرې
 د دنيا هر پرده نه ڪه دين نسيان ڪه
 ڪه دانايې پرخپل سرنيسه لاسونه
 وجاهل ته نصيحت ډر عالمان ڪه
 ناصحان ڪه نصيحت د دين بيان ڪرې
 (ملا امير) به يې قبول ږدول و جان ڪه

***

محبت د خداى دوستان يې خداى نه ڪه
 په يوه زړه ڪنبي به دوه محبت ځاى نه ڪه
 په ظاهر و روي له عالم باطن له حقه
 مشاهده يې له خدايه بل راى نه ڪه
 چي توانگر د قناعت په خزانه شي
 هيڅ ګذربه د غنيا نو په سړاى نه ڪه
 احتياجي يې خپله ربه د بل نه ڪه
 روح و جان به يې له خدايه فداى نه ڪه
 عاشقان دي طالبان ديار د وصل
 ڪه واصل شي و معشوق ته و اى و اى نه ڪه
 په ڪوڅه ڪنبي د معشوق حيران ولاړوي
 خوښ ځرم وي په حيرت ڪنبي هم تلاى نه ڪه
 حال و قـال دي موافق شه (ملا اميره)

د ملا امیر دیوان

سالکان دي خدای خود بین خود نمای نه که

***

جام دمی پیایی نوش کره ما په ذوقونه
 زړه مي سوری لکه نی پــــه نغمو او ازونه
 یار زمبابی وفا پــــه جفادی عالمه
 نقصان کل زما خپل دگنانه دریا بونه
 یار مي گل زه بلبل پــــه ژر اسی مرمه
 د بلبل سینه تل تر ختلي خارونه
 دلبري دل جو یی رهبري دي غو ارمه
 که ما خلاص په اخلاص کړې د غم له بارونه
 ما غریب کړه بعید له شیطانہ شدید
 بدلوي سودايي پــــه دنیا جنتونه
 ما مرید کړه قریب د گلشن عندلیب
 ستا حبیب ســــتا مجیب پر بنندم سر مالونه
 بڼه جلال بڼه جمال شین دي خال ده صنمه
 په ظهور دي خــــراب د کفار و ملکونه
 ستا نظر شو و خنجر په مجروح مي خگر
 سپین دي غا بنس و انوار په رو بنان اسمانونه
 ستا صدیق ستا رفیق تر هــــمه و شفیع
 یار غار د ســــرد ارد هجرت په مز لونه
 پتول و خو بان افضلین مي جانان¹¹⁶
 به تری مه تری په آیات حدیثونه
 ستا ابلق تر فــــرق و تپرشوی مطلق
 ناز بردار ، راز کــــردار تر جمله حجابونه

116 دانیم بیستی په لږ تصرف را نقل سوی دئ. په اصل کي داسي و:
 پتولو خوبان پر ماگران افضلین مي جانان

دملا اميرديوان

دا بيان شـوعيان د(امير) پـه زبان
خـوش لسان درفشان دجانان صفتونه

***

د عشق اورمي پـرزړگي وکـړه پوښتنه
زما پر حال په چابکي وکـړه پوښتنه
شپږد اغـونه عشق را کـړي پرسينه دي
د ازخـمونه دمـرگي وکـړه پوښتنه
ورنـخـورتـه که دوا دديدن ورکـړي
زما دوا ده پر هېزي وکـړه پوښتنه
بيکاره غـلام دياريمـم ورته ژاړم
نن د غـلام پر بېکاري وکـړه پوښتنه
هيڅ حاجت زمـا په کار و خدمت نشته
زما ژړا يار خـوښوي وکـړه پوښتنه
درقيب د لاسه ډـرپـه زړه غـمجن يم
نن زما پر غمگيني وکـړه پوښتنه
عشق جـهازشوگله يې کـړم په محبت کښي
ته مـهر يان شه پر غرقـي وکـړه پوښتنه
(ملا امير) پـه سپينه زيره تل ژړا کـړي
راشه زما پر غريبي وکـړه پوښتنه

***

الماسي خنجر پـه لاس زمـا د دلبرده
عاشقان پـه قتلوي دا يې هنرده
چي په برخه يې خـواري د سوزگداز شي
خـود به ژاړي چي زخمي يې د زړه سرده
هـغه خوک چي وي بېغم ديار له فکـره
سـړي نه ده پـه مثال دگاو خورده

د ملا امیر دیوان

دمحبت په اوربې سوي په کلونو
 چي وصال راباندي راغي نن اخترده
 غلامي مي په اخلاص دکامل وکړه
 اوس ماډون شوم دکامل هسي نظرده
 وخادم ته دمخدوم فيض رسېږي
 هيڅ شک نشته درسول دخولې خبرده
 عاشقان (بې) وديدن ته هوسېږي
 ځني پاتسه نام و تنگ وسيم وزرده
 صادقان ديارپه مينه هغه څوک دي
 چي په لاس (بې) همپشه دعشق دفترده
 عاملان دشريعت مي فايضين دي
 پاک الله ځني راضي هم پيغمبرده
 عاشقان ترسروم سال ويارته تېردي
 چي ليدلی بې جانان په خپل بصرده
 ديارميني تورکودي کړم په جهان کښي
 خاکساري مي جوړه کړي پر خپل سرده
 گمنامي لويه رتبه ده (ملا اميره)¹¹⁷
 اختلاط دزمانې دپرشور وروشرده

***

که وصال داشنای غواړي روغ دغه ده
 بياڅه نه شي دمـرگي سخته نارده ده
 نن دي وارده چي راکب پرخپل مرکب بې
 له مرکبه که شيوه شوې توره شپه ده
 په تياره کښي څوک رسېږي ومقصودته ؟
 لوي مثال دئ نيکي واخله لارښکاره ده

¹¹⁷ اصل: گمنامي لويه رتبه ده ملا اميره فقيره.

دملا اميرديوان

ڪمبختان مي غافلان ديار له ذڪر ه
 لـغزیده وي و خپل نفس ته مسخره ده
 پـر همت دزاهدانو آفرين شه
 نفس شيطان بي په عذاب بنه تماشه ده
 پيروي دپاک قرآن مـوپه نصيب ڪري
 چي هميش زموريه خو له ورد وظيفه ده
 په نصيب مـوشفاعت دپاک رسول ڪري
 پاک سبحان بي ڪي¹¹⁸ خوشحال ڪري وعده ده
 له دي خپلي بـدبختي خخه په عذاب يم
 گيله نشته پر هر چـامي توره شپه ده
 هر عاشق شيرين گفـتن شيرين زبانه
 (ملا امير) مي درياشي ڏکي¹¹⁹ سـينه ده

***

هغه څوڪ چي صادقـان وي ستاپه مينه
 محبت بي¹²⁰ هميشه پـرخپل ياروينه
 اول حال دسالک دادئ اي درو پـشه
 چي په حـب ڪي دخپل شيخ به فناه شينه
 حقيقت دحب بي هلته ظـاهـر پر بي
 چي دپاک رسـول په شرعه عمل وينه
 دويم حال دصادق داده په محبت کـنبي
 چي دپاک نبي په حـب کـنبي فنا وينه
 دريم حال فنا في الله بـولي طالبه
 بي له ياره مـاسـواکل ترک وهينه

118 بي ڪي = به بي ڪري

119 ڏکي = ڏکيه بي

120 بي = به بي

دملا اميرديوان

هغه عشق نه دئ بل خسه دئ دروغ وايي
 چي خالي به له دې درو جو خوک وينه
 هرچي لار د شريعت يې وي پرې اينبي
 ره برده شيطان اورتي¹²¹ خکوينه
 که باوردي پسه آيات و حديث کپري
 ملحدي پسه طريقت کني ډېره وينه
 هغه خوک چي مستقيم پر شريعت شوه
 پسه سپين مخ به آخرت لره ورځينه
 خدايه عشق مي برابر شريعت کړي
 چي مقام دم و حدي مي روزي شينه
 (ملا امير) غريب صادق کړي ستا په مينه
 امان را کړي په توحيد کني له لعينه

***

ستاد هجران په اوروسوی ارامي غواړمه¹²²
 زړه مي زخمی داستاله لاسه دوايي غواړمه
 دوامي وصل دجانان گنج نوري غواړمه
 زه خوار مسکين یم بې تسکين زه دلجو بې غواړمه
 ستاد محبت په درياب غرق صدف دري غواړمه
 زه غواص تېر (يم) ترخپل سراجرت قوي غواړمه
 له دواړو کونويم بېغم روشندلي غواړمه
 له پخته گانومي حساب کړي گمنامي غواړمه
 سيروسلوک راباندي تېرشو مقبولي غواړمه
 نفس و شيطان مي د بنمان ستامهر باني غواړمه
 زم مشرب دنقشبند پير مجددی غواړمه

¹²¹ اورتي = اورته يې

¹²² دې غزل ته پر سرکنبلي دي: مناجات فقير ملا امير محمد

دملا اميرديوان

تاچند به ســـــوزيمه نور محمدي غواړمه
 در عشق تو سوختيم در و صلت رهنمايي غواړمه
 عمرم عبث گذشت در طاعت عمر ثاني غواړمه
 پيرمي اولاد ددـــــمريار پير قريشي غواړمه
 (ملا امير) خوار يې دامنگير زي¹²³ غلامي غواړمه

***

په خـــــوبانـــــو کښي کلانه راشه راشه
 زمـــــاد زړه محبه گـــــرانه راشه راشه
 پيروي دي قبلـــــوم پـــــردو و چشمانو
 ته يې نور زمـــــاد چشمانه راشه راشه
 زماد پير نـــــور به رهبر شي ستا تر نوره
 ستانور به شي رهبره تر سبحانه راشه راشه¹²⁴
 (دا) ستانـــــور ده و سيله زمـــــاو وصال ته
 تـــــه همبش پـــــرخيل رب گرانه راشه
 مـــــحبت ديار افضل تـــــردوه جهانه
 ته يې زمـــــاد زړه ارمـــــانه راشه راشه
 په کامل صفت موصوف تـــــر کل عالم يې
 باطن نـــــور ظاهـــــرانسانه راشه راشه
 ستا امت هـــــمبشه فـــــخر په تا کاندې
 تـــــه ســـــردار يې دنيا نه راشه راشه
 ډېر دي قـــــدر هم حرمت پرخيل خالق ده
 کامـــــل ميره دخـــــوبانه راشه راشه
 کمينه امتي ســـــتايم پاک رســـــوله
 زه (امير محمد) ســـــتاد غلامانه راشه راشه

¹²³ زې = زه يې

¹²⁴ دغه بيت درې څپې زيات دئ. (هوتک)

دملا اميرديوان

***

عشق سرسري نه ده چي له سره دي بدرشي
 محبت عارضي نه ده چي له زړه خخه بدرشي
 بيان د عشق کومه و سالک ته يې بنيمه
 مشتق له عشقيه دئ چي پيچان پر بل شجرشي
 عشقيه مي هغه شی ده چي غالب شي پرگياه
 ذات دگياه ورک شي عشقيه مي پراظهرشي
 مثال دمومن داده که انصاف لري منصفه
 که عشق باندي غالب شي ترگياه (بي) حال بترشي
 عشق ده په دوه قسمه ته يې زده کړه اي سالکه
 يومي رحمانی بل شیطانی که دي باورشي
 شیطانی هغه ته وايي چي نقصان د شريعت وي
 ناري تجلې ويني په غلط مي گاوو خرشي
 رحمانی هغه ته وايي چي پر شرع مستقيم وي
 شوارق به دانوار فيوضات باندي مطرشي
 تمیز ددي دوو گران دئ د خطر خای يې دغه ده
 سالم به ترتېرېري هغه خوک چي بختورشي
 زه (ملا امير) فقيريم په بيتو کوم بيانونه
 محتاج زه دو عايم که پر ماد خدای نظرشي

***

بدبخته زمانه شو له طاعته غافلان دي
 ودين ته يې شا کړې په دنيا پسي روان دي
 بيدار شئ مومنان لوی سفر لري په مخه
 نکير منکر به در شي سوال جواب يې په ايمان دي
 کامل که دي ايمان و هيخ دي و بره خطر نشته

¹²⁵ عشق پيچان يورازگياه ده، چي پر نور و گلانور اتا وېري.

د ملا امير ديوان

راووزه ونيكي ته بد عمل دي د خان زيان دي
 فهم و كه (اي) مومنه عاقبت دادنيا پاته
 محصل دهرچا مرگ دئ خني پاته يتيمان دي
 سپين زړه دي تورېري گناهونه دي ډېرېري
 صيقل (بي) اسم ذات ده شريعت كه پر اوړاندي
 پنځه روخي ژوندون دئ عاقبت به روانېرو
 زاړه (ملا اميره) نفس شيطان دي د بنمنان دي

***

يوه درخته يې نهال كړه په قدرت كښي¹²⁶
 خلو رښاخ (بي) وريپدا كړه په زينت كښي
 هر (يو) رښاخ له گوناگون مېوې خخه پرده
 زاغان خني محروم بلبلان گډ په وصلت كښي
 بلبلان چي همېشه پر گل مين ملامت نه دي
 معطريې دل و جـان په حقيقت كښي
 چي بلبل غـوندي صادق په مينه نه شي
 دامشكل ده چي به گـډ شي په جنت كښي
 ساكنان دهغي درختي هغه څوك دي
 چي ترسرو تر مال تېر شي په محبت كښي
 مـثال د درختي ذات د پاك حبيب ده
 چاياران يې خـلو رښاخه په قربت كښي
 بلبلان مي عـاشقان دخداي دوستان دي
 رب وركړې خـوشحالي په آخرت كښي
 زاغان مي كـافـران منكر الحق دي
 محرومي شـموله وريپښه په خلقت كښي
 په اول كښي مي ابيات مـغلق ويلي

¹²⁶ داغزل په اصل كې د (نې) په رديف كې وه.

د ملا امیر دیوان

په آخريې معنی گوره په وضحت¹²⁷ کښي
 ربه سر و مال قـربان زما تر نبي کړې
 (ملا امير) غريب غلام تل په خدمت کښي
 عاشقان ديار جـفا پرو فابولي
 (ملا امير) فقير مغموم ده په هـجرت کښي

***

د خپل اشـنای ديدن له تلمه په تلوار...
 زه خبر نه وم چي په مخه رقيبـان راځي
 ديار دغم گـردو غبار زما پر ځان راځي
 ديار له عشقه مي خوناب نن تر چشمان راځي
 (را) ميسر به وصال نه شي بي ژړا عالمه
 د فراق او بنکي مي بهرې پر گربوان راځي
 دا دنيا که همگي گل وگلـزار شي
 عـاقبت به شي فنا دمرگ خزان راځي
 څه دغم ژوندون بي زما په قسمت را کړ
 بي له ياره د عشق دو دمي تـردهان راځي
 زما په او بنکـو هـيڅ اثر پر جانان نه شي
 زما پر حال نن په ژړا زمين اسمان راځي
 سرگـردان و پايـدوان پـردا دنيا يمه
 ترک به نه کړم ستا طلب که هر څو زيان راځي
 د جنت تـر گلـو زياتي تـماشه ده
 چي مستغرق شم ديار فيض لکه باران راځي
 که وفانه کـرې نن دژوند رـمق باقي ده
 او که نه وي (ملا امير) غـريب گريان راځي

***

¹²⁷ وضحت = وضاحت ، څرگندتيا

دملا اميرديوان

(ملا اميره) جنت پر پرده دديار شه محبتي¹²⁸

****

**

*

*

*

*

---

¹²⁸ تردي غزلي وروسته دنسخي په پای کي د (زمامقصود) رکاب راغلی دئ خو نسخه پرمهدي خای نيمگري ده اوزه نه پوهېم چي خوباني به يې لوبدلي وي (م. هوتک).

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English